

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 55 ■ ОКТОБАР 2019. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Успешно приводимо крају пет вековних капиталних пројеката

Културни центар

Хала на Златибору

Гондола

Постројење на Златибору

Хала у Чајетини

Стране 2 и 3

Брат и сестра са Муртенице уселили се у нови дом

Страна 8

ТЕМА БРОЈА: НОВИ КИЛОМЕТРИ АСФАЛТА

Путевима и селу приоритет у новом буџету општине

Стране 4, 5 и 6

ПРЕДСТАВЉАМО КАФАНЕ ЗЛАТИБОРА

Укуси старих времена у крчми Гај

Страна 17

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Успешно приводимо крају пет вековних капиталних пројеката

У току је јесен великих остварења чајетинске локалне самоуправе, период завршетка вишегодишњих капиталних општинских пројеката чија се вредност мери милионима евра. Радови на изградњи златиборске „Голд гондоле“ већ су приведени крају. Постројење за пречишћавање отпадних вода Златибор (прво такво на нашим просторима) ускоро ступа у пробни рад. Пред нама је отварање потпуно реновиране и модернизоване спортске хале у Чајетини... С тим што овогодишњем списку тих вредних улагања треба додати и куповину спортске дворане на Златибору, као и завршетак изградње зграде Културног центра.

Како у овом тренутку на постигнуто гледа председник општине Чајетина Милан Стамаковић, који је са својим тимом годинама потпуно посвећен да се сви ти захтевни циљеви остваре? Судићи по изјави за „Златиборске вести“, он је врло задовољан урађеним, не крије свој понос.

– Ми смо само у овој години, не рачунајући путну инфраструктуру и све редовне активности, реализовали пет вековних, капиталних пројекта. Добро знају наши грађани да су то најдужа на свету „Голд гондола“ вредна 13 милиона евра, Постројење за пречишћавање отпадних вода (ППОВ) са уложених четири милиона евра, велелепни Културни центар у срцу Златибора, спортска дворана на Златибору површине 9.000 квадратних метара за 1,6 милиона евра, а постојећа спортска хала у Чајетини је реконструисана у модерно здање и сада је понос свих становника општине. Све то готово у потпуности реализовали смо из буџета општине. Подсећам да је пре десет година тај буџет био свега око 200.000 евра, а данас је неупоредиво

„ Прејазили смо њуш од маште до жељене реалности, зајмо идемо даље. Ујраво се припремамо за изградњу још једне панорамске гондоле, од Торника до врха Чиоџе. У току је израда идејној пројекта за њај поухвај, каже председник Милан Стамаковић

Спортска дворана на Златибору

већи (достигнут је буџет Ужица које има четири пута више становника). Ми смо свуда постали препознатљиви по финансијској стабилности, послујемо као каква профитабилна компанија. Зато у наредну годину после пет ових капиталних пројеката улазимо финансијски растеређени. Биће више пара за даља улагања у наша села и седиште општине, у туристичку инфраструктуру, путеве, пољопривреду, нове системе водоснабдевања, еколошке пројекте – истиче председник Стаматовић.

С тим што се, напомиње он, после ових урађених неће стати са значајним пројектима.

– Увидели смо да наши подухвати остају за наредне генерације, као трајна вредност. Сетимо се да смо народном мобом започели градњу најдуже панорамске гондоле на свету, у време док су се други противили. Резултат те упорности и посвећености је видљив. Прегазили смо пут од маште до жељене реалности, Златибор је данас најпосећеније наше туристичко место. Зато идемо даље. Управо се припремамо за изградњу још једне панорамске гондоле, од Торника до врха Чиготе. У току је израда идејног пројекта за тај подухват. Зато што Чигота има велике потенцијале за зимске и адреналинске спортове. Упоредо с тим, дуж трасе „Голд гондоле“ градићемо „Нови Златибор“ препун садржаја. Радиће се то, као и досадашње инвестиције, изнад мерила на која смо навикли.

Спортска хала у Чајетини

Културни центар на Златибору

Чајетина ће захваљујући својој финансијској стабилности и добром организовању постати и прва еколошка општина у Србији, најављује Милан Стаматовић. Уз већ саграђено златиборско постројење такви пројекти су урађени и за остала насеља. Предстоји изградња постројења

у Чајетини, затим у Мачкату и Сирогојну.

– Градићемо мини постројења за поједина насеља где је број становника повећан. На овим местима имамо канализациону мрежу и колекторе што је предуслов за изградњу ППОВ. Градићемо колекторе у сеоским средина-

ма да би и те месне заједнице у перспективи добиле постројења за прераду отпадних вода. Успостављамо и нови систем водоснабдевања. Већ је прилично урађено на црпној станици изворишта Сушичко врело. У наредној години одатле крећу радови до првих резервоара у Трипкови и Шљивовици. У следећој фази ће вода са Сушичког врела стићи до Златибора.

Стална улагања у села, пољопривреду и сеоску инфраструктуру председник општине посебно помиње. Општина пољопривредницима даје значајне субвенције, које ће наредне године, по завршетку капиталних пројеката, бити још веће. Локална самоуправа је преко „Златиборског еко аграра“ окупила и помаже произвођаче хране, она оснива и Агроиндустријски центар. Циљем да, као гарант уговорених послова, обезбеди откуп и пласман квалитетних традиционалних производа. Селака да заштити од стихије тржишта и сурових монополиста, а село сачува. Досадашња улагања дају резултате, у селима нашег краја повећава се број новорођене деце и првака уписаних у сеоске школе. А биће и извоза добрих сеоских производа.

– Постојећа Канцеларија за сарадњу са Руском федерацијом дала је допринос развоју туризма, достигла свој почетни домет и биће уједињена са будућим Агроиндустријским центром, како бисмо вишкове робе извозили. На томе озбиљно радимо – каже председник Стаматовић.

З. В.

Путевима и селу приоритет у новом буџету општине

Јесење асфалтирање путева интензивно се обављало током октобра на подручју наше општине. По лепом времену машине су нове километре асфалта постављале и на удаљеним засеочким путевима. Радило се у многим селима, у Чајетини, на Златибору. Општина Чајетина, упркос великим потребама због завршетка пет капиталних пројеката, нашла је начина да улаже значајна средства и у путеве.

Заменик председника општине Арсен Ђурић, посвећен овим инфраструктурним пословима, истиче да су и ове јесени обављени важни радови на асфалтирању путних праваца те подсећа да је у последње четири године асфалтирано око 80 километара нових путева.

– Али средства за путеве, обзиром да смо имали завршетак великих инвестиција у овој години, сада су била нешто мања него претходне године. У плану за 2020. свакако је више средстава за изградњу путних праваца. Та улагања ће следеће године бити знатно већа и сигурно ће се у 2020.

„ Арсен Ђурић најављује да ће наредну годину, поред значајно већих улагања у љушове, јавну расветљу, као и за љољойривредне љодстицаје, обележити љочештак изградње водовода „Сушичко врело“ „

урадити све оно што претходних година није – истиче Ђурић.

С обзиром да је пет капиталних пројеката доведено до краја, нови буџет општине биће растеређенији и усмерен према чајетинским и

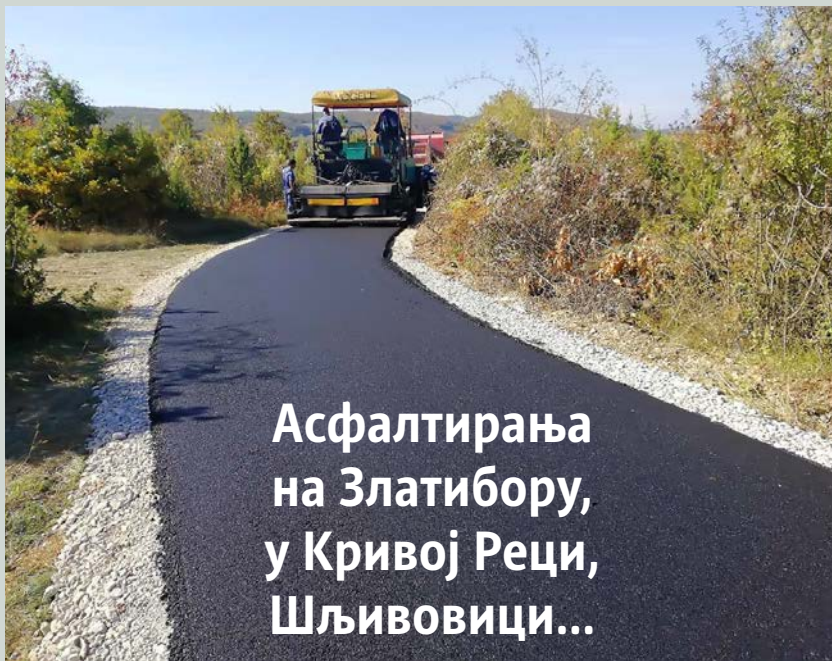
златиборским селима. Заменик председника општине најављује значајна улагања у инфраструктуру, јер је рурални развој, уз туризам, најизгледнија перспектива и окосница бољитка целе заједнице.

– Буџет за идућу годину ћемо усвојити почетком децембра. Јасно ће се видети повећање позиција за основну инфраструктуру. То значи да ћемо март и идућу грађевинску сезону дочекати

Током ове јесени, каже Арсен Ђурић, на путној инфраструктури се спроводе многе активности. На Златибору у насељу Влаовина асфалтира се деоница пута дужине 700 метара, ширене пет метара, са два слоја асфалта. На поменутој локацији већ постоји изграђено насеље те је асфалтирање овог пута од великог значаја, а и локације дуж овог пута планиране су за градњу.

– Предузеће „Стандард“ из Бајине Баште, које је добило последњи тендер, ради путеве и у Шљивовици, одрађени су путни правци у Мушветама, Кривој Реци, а планирано је да се у наредном периоду ради у Сирогојну, Алином Поток, Трнави, Љубишу и Гостиљу – наводи заменик председника општине, који се нада да ће временске прилике бити повољне и да ће се до краја године урадити сви путни правци који су уговорени тендерима. Значајно је истаћи да се паралелно са изградњом путева и улица ради и на њиховом пресвлачењу и крпљењу, како у Чајетини тако и на Златибору.

– Током ове године за изградњу путева и улица из буџета општине Чајетина издвојено је око 30 одсто мање средстава у односу на претходну годину, па је око 130 милиона динара утрошено за изградњу и око 40 милиона за реконструкцију, односно крпљење и пресвлачење постојећих улица. У плану је да у наредној години за изградњу путева и улица имамо на располагању 200 милиона и око

Асфалтирања на Златибору, у Кривој Реци, Шљивовици...

50 милиона за реконструкцију. Када је реч о динамици радова за следећу годину, наша намера је да већ у јануару распишемо тендере како бисмо у фебруару потписали уговоре, а онда, чим временске прилике дозволе, да почнемо са реализацијом тих послова. Тако је било уговорено и ове године, али смо имали одређених проблема са појединим извођачима, са роковима за извођење радова,

квалитетом изведених радова. Ангажовали смо Институт за путеве, који је урадио лабораторијску анализу уграђеног материјала, ту су се показали неки недостаци који ће бити санкционисани. Све грешке које су извођачи начинили мораће да отклоне о свом трошку, за шта су већ добили налог. Приликом будућих тендера свакако ћемо и то узимати у обзир – напомиње Арсен Ђурић. **З. В.**

спремни, са потписаним уговорима са извођачима радова. Дешавало се да нас поједини извођачи коче, некад због већег обима посла, понекад због незадовољавајућег квалитета изведених радова. Такве санкционишемо, а квалитет је оно што очекујемо за значајан новац који одвајамо за изградњу инфраструктуре – истиче Ђурић, додајући да градња путева мора да прати укупну експанзију општине:

– Инвестира се у путеве у насељима која бележе пораст броја становника, на Златибору и у Чајетини, наравно и у селима. Истина је да су улагања у основну инфраструктуру у 2019. години била смањена због завршетка капиталних инвестиција. Наш план је био да до 2020. године имамо асфалтиране све засеочке путеве на територији општине. Показало се да је такав план преамбициозан, али ћемо га остварити ускоро, јер у наредну годину улазимо финансијски растеређени.

Он напомиње да ће наредну годину, поред значајно већих улагања у путеве, јавну расвету, као

Сушичко врело

и за пољопривредне подстицаје, обележити почетак изградње водовода „Сушичко врело“. Код Канцеларије за јавна улагања општини је одобрен део новца за замену цевовода и изградњу резервоара од 2.000 кубика на Златибору, за пријем воде са Рибничког језера. Пројекат за Сушичко врело, ново водоизвориште за потребе грађана на целој територији општине, у фази је одобравања.

Реализација ова два пројекта обезбедиће квалитетно водоснабдевање у наредних 100 година.

Арсен Ђурић подсећа и на учинак капиталних улагања: градња гондоле и златиборског постројења је при самом крају, спортска хала у Чајетини реконструкцијом је постала велелепно здање, повољно је купљена златиборска спортска дворана („купили смо је по цени од 170 евра по ква-

дратном метру, а нека други суде да ли је то добар пословни потез у средини где метар квадратни иначе кошта од 2.000 евра па навише“, каже Ђурић), отворена репрезентативна зграда Културног центра у којој ће од пролећа бити стални биоскопски репертоар, уређен парковски простор, летња позорница...

– Ускоро ће још лепше изгледати и туристички центар Златибора. Општина финансира изградњу 29 типских објекта преко пута почетне станице гондоле. Биће то капацитети за издавање, савршено уклопљени у амбијент Златибора. Готов је и пројекат изградње Трговачке улице, од зграде Поште до хотела „Дунав“, као и пројекат реконструкције читавог Тржног центра, уз пратећу инфраструктуру. Ни аква парк нисмо заборавили: са неколико инвеститора смо обавили разговоре и најизвесније је да ће аква парк приватни инвеститори градити у насељу Гајеви, чиме ћемо побољшати туристичку понуду – најављује заменик председника општине Чајетина. **З. В.**

КЈП „Златибор” прави путеве, седи цвеће, раскресује шибље

У протеклом периоду комунално предузеће урадило пут ка манастиру Увац (4,5 км), засеочке путеве у Рожанству, а у Јабланици преко 10 км пута на неколико локација

Јесењи период је време у којем се интензивирају многи радови КЈП „Златибор” Чајетина. У сеоским месним заједницама се изводе грађевински радови на путевима, врши се раскресивању шибља око саобраћајница, као и припреме за садњу јесењег цвећа.

„У протеклом периоду урађен је пут ка манастиру Увац у дужини од 4,5 километара, крак кроз Кузељевиће (1 км) и Лазаревиће (300 м). У засеоку Чубраци урађено је 3,5 км пута, а највећи обим посла био је у Јабланици где се радило на неколико локација и где је урађено преко 10 километара пута, а више грађевинских машина било је ангажовано на засеочким путевима у Рожанству”, каже Драгана Росић из КЈП „Златибор”.

Екипе ће бити на терену све док то временски услови буду дозвољавали. А у склопу својих редовних активности КЈП је вршило прикупљање кабастог отпада на

подручју Чајетине и Златибора. На овим пословима ангажоване су три комбиноване грађевинске машине и шест камиона. Планирано је да се још једна оваква акција организује првих новембарских дана. Због тога су из овог предузећа замолили суграђане да кабастог отпада не бацају поред контејнера, јер ће о тачном дату-

му следеће акције бити благовремено обавештени. Такође се апелује и да се грађевински шут не одлаже у контејнере, јер се тиме оштећује хидраулички систем на камионима.

„Оно што комуналном предузећу представља велики проблем, а што се неретко дешава, је паљење контејнера. Почетком октобра смо

имали такав случај код „Голије” и у Улици Андрије Јевремовића на Златибору где је запаљен један пластични контејнер. Узрок томе је, највероватније, жар из пепела или пикавци. Због тога поново апелујемо на наше суграђане да пепео најпре охладе, а онда га одложе у контејнер”.

Активни су и радници који су ангажовани на пословима уређења јавних површина и одржавања путева. Ради се на раскресивању нараслог шибља у улицама на Златибору, које би у зимском периоду ометало одвијање саобраћаја, али и кошење појасева око путева у селима.

„Са јесењом садњом цвећа кренуло се средином октобра, јер су временски услови дозволили да се одржи оно од пролећне садње, за шта су заслужни и запослени који су свако вече покривали цвеће агрил фолијом како би га заштитили од слане”, нагласила је Драгана Росић. „Новим садницама улепшана је локација на Краљевом тргу, малом кружном току код тениских терена и простор испред зграде Туристичке организације Златибор. У алејама и жардињерама овога пута су се нашле хризантеме. За ову сврху набављено је 300 садница. Како би се омогућила јесења садња цвећа, радници Службе за уређење зелених површина током претходних дана радили су на уклањању старих биљних расада, те су прекопавањем, фрезирањем и другим радовима извршене припреме за нову садњу. Комплетну акцију садње цвећа водила је Јена Лучић, техничар хортикултуре”.

Теренски радници КЈП „Златибор” одавно су добили и нове униформе за које је фирма издвојила 4.140.000 динара. Униформе су израђене према стандардима, а разлог за њихово увођење је, пре свега, безбедност запослених приликом рада на терену.

Стојан захвалан општини што му је урадила пут

„Општина ми је урадила 150 метара асфалтног пута, ископали, насули и поваљали до куће и штале. Сада ми је олакшан живот, пут ми много значи”, каже пољопривредник из Криве Реке

Стојан Вирић из Криве Реке бави се искључиво пољопривредом од 2008. године када је остао без посла. Услови пољопривредног рада су му били отежани, јер му до штале са седам музних крава није био добар прилаз.

Али сада је то промењено. Урађен му је асфалтни пут у склопу овогодишње изградње путева која се финансира из општинског буџета Чајетине.

– Општина ми је урадила 150 метара асфалтног пута: ископали, насули и поваљали до куће и до штале. Захваљујем се много општини која ми је изашла у сусрет и видела да ми то уради, да ми помогне и олакша колико је могуће. Сада ми је олак-

Стојан Вирић

шан живот, пут ми много значи – задовољно каже Стојан за „Златиборске вести” и додаје:

– До сада сам 50 метара износио млеко од раскладног уређаја, а сада ће путем по млеко прилазити камион. Морао сам и концентрат да саносим ручно. Исто тако и сено, само кад је суво могао сам трактором да приђем штали. Моји родитељи нису имали пут, а сада имамо повезаност са целим селом.

Овај пољопривредник из Криве Реке планира повећање производње, а почео је и изградњу нове штале.

З. В.

Завршница изградње златиборске гондоле

Грађевински радови на међустаници сасвим при крају, следи монтирање опреме које се завршава до краја новембра

На међустаници „Голд гондоле“ поред Рибничког језера радови на постављању анкера су у пуном јеку. Поред представника компаније „Амига“ из Краљева и МПП „Јединство“ из Севојна, присутни су стручњаци и инструктори француске компаније „Пома“.

Радови на „Голд гондоли“ које изводи конзорцијум чији је носилац МПП „Јединство“ улазе у завршну фазу. На међустаници „Голд гондоле“ поред Рибничког језера постављен је анкер главног редуктора. Комплетни грађевински радови на овој фази биће завршени до 10. новембра, затим следи монтирање опреме које се према плану и динамици завршава до краја тог месеца.

- Тренутно се поставља последњи део, а то је анкер на међустаници, носач хидромотора, чиме се завршавају сви функционални и технички везани услови за монтажу сајле и свих осталих делова као и завршну монтажу

опреме на полазно-излазној станици и на међустаници. Што се тиче грађевинских радова, они су са бетонирањем стуба 34, који се налази на средини стазе Змајевац, практично завршени. Креће се у развлачење главне сајле а сајла за сигнални кабл је развучена - рекао је Зоран Радибратовић, технички директор МПП „Јединство“.

Радови на међустаници изводе се у журбаном темпу до краја и бетонски радови

на изградњи гараже за кабине. Такође, завршени су и бетонски радови на још преостала два стубна места Т 33 и Т 34 на Торнику, терену који је врло неприступачан и захтеван. До првог новембра биће подигнути свих 36 стубова па ће се почети са уплитањем и развлачењем главне сајле.

- Уколико нас време послужи, крајем новембра монтажа би требало да се заврши и да се полако крене у процедуре пуштања, проба електро и машинског дела, пробни рад и све остало - каже технички директор „Јединства“.

Почело је монтирање носеће сајле за комуникацијски сигнални кабл пречника од 18 мм, од првог стуба на почетној станици до деветнаестог на међустаници. Француски експерти извођачима радова асистирају на равнању стубова и припреми опреме за монтажу међустанице, која је допремљена на локацију.

Данка Миловановић

Брат и сестра са Муртенице уселили се у нови дом

Општина Чајетина помогла, укључивши у акцију многа предузећа и појединце, да се изгради кућа Павлу и Миљани Весовић из засеока Жунићи у атару села Љубиш

Ово је сада ваша кућа“, кратко је рекао председник општине Чајетина Милан Стаматовић док је 17. октобра са братом и сестром Павлом и Миљаном Весовић улазио у њихов новосаграђени дом. Чобанима са Муртенице, из засеока Жунићи у атару села Љубиш на Златибору, вредним домаћинима и пре свега, како кажу њихове комшије, добрим људима претпрошле зиме изгорела је кућа и од тада су живели у металном контејнеру од шест метара квадратних.

Напорима и пожртвовањем мно-

гобројних организација и појединаца, а на иницијативу Миладинке Вукотић, Раденке Петровић и Горице Кутлешић (након, како кажу, гледања прилога Гвоздена Николића на ТВ Прва), организована је једна велика моба, леп обичај, скоро заборављен у српском народу.

У договору са председником општине Чајетина, организације посла се прихватио Мирослав Ђокић, општински просветни инспектор из Чајетине, док је општина у изградњу куће укључила многобројна јавна предузећа. Самој акцији прикључили су се и

појединци и приватна предузећа из Чајетине, али и из Ужица, Севојна, Лучана, Новог Сада и других градова Србије.

„Давање је дуже од живота. Ово је пети објекат у чијој изградњи општина Чајетина учествује. Спремни смо, имамо екипу која је

Приложници од срца

Миладинка, Рада и Горица, које су покренуле акцију да се брату и сестри сагради кућа на зграишту очевог дома, кажу да им је најважније да су успеле.

–Пајцо и Миљана то заслужују. А понављамо још једном: највећу захвалност, поред ТВ Прве и Гласа западне Србије, дугујемо општини Чајетина, ужичкој фабрици „Први партизан“, „Импол Севалу“ из Севојна, „Максими“ из Лучана, Рашу из Новог Сада, Жељку Живаку из Новог Сада, Мирославу и његовим колегама возачима из Канаде, стоваришту „Југофриго“, „Виторогу“ Златибор, ЈКП „Златибор“, „Алпрому“ Бела Земља, „Теикому“ и Марку Словићу, „Z investingu“ Нови Сад, „Технометалу“ Раде Луковић, „Бохору“ Ужице, „Томићу“ Чајетина, Мирославу Кнежевићу, „Боки доо“ Чајетина, „Електрометалу“ Чајетина, „Термоводу доо“ Чајетина, „Полиметалу“ Чајетина, „Транскопу“ Чајетина и родбини, пријатељима и комшијама – каже Миладинка Вукотић.

ту и сада смо водили акцију, јер је то наша дужност. Људима који су помогли да се у добру врати“, укључио је председник Стаматовић, док је Гвозден Николић Весовићима даривао икону светог Луке, заштитника њихове породице и крсне славе.

З. В.

Постројење на Златибору у пробном раду до краја године

Допремање и уградња опреме произведене у Немачкој, Аустрији и Швајцарској

На локацију где се довршава Постројење за пречишћавање отпадних вода на Златибору допремљен је 10. октобра још један део опреме из Словеније која је произведена у Немачкој, Аустрији и Швајцарској. Представници „Хидроинжењинга“ из Љубљане ових дана су надгледали уградњу опреме и са њеним радом упознали запослене у ЈКП „Водовод Златибор“, који ће убудуће управљати постројењем и старати се о његовом одржавању.

Поред „Јединства“, које је један од извођача радова, ту су и радници предузећа „Беохидро“ из Београда, као и представници „Хидроинжењинга“ из Љубљане.

„Они су дошли да пропрате своје подизвођаче који ће да монтирају опрему на постројењу. Поред њих, овде су свакодневно и радници „Јединства“ из Ужица који тренутно изводе радове на партерном уређењу самог постројења, тако да ће у наредних неколико дана бити и то завршено и онда ћемо моћи да асфалтирамо прилаз и саобраћајницу унутар постројења“, објашњава директор ЈКП „Водовод Златибор“ Раде Јовановић.

Постројење за пречишћа-

Раде Јовановић

вање отпадних вода на Златибору требало би да буде пуштено у пробни рад до краја ове године, а обука радника за рад у постројењу врши се већ сада у њиховим упознавањем са прис-

тиглом опремом и начином њеног функционисања. За то се старају представници словеначке фирме.

„Стигле су све потопне пумпе и сви потопни миксери који

су предвиђени, стигле су дувалке које су потребне за ваздух у СБР-има и у селекторима; стигла је груба решетка која припада улазној пумпној станици, центрифуга и припремна полимерна станица, тако да ће све моћи да се монтира на места на којима је то предвиђено“, каже Марјан Јанез Муци из „Хидроинжењинга“.

Подсећања ради, Влада Словеније је посредством свог Центра за међународну сарадњу и развој донирала 1,5 милиона евра, док је општина Чајетина из свог буџета обезбедила три милиона евра. Мада је финансијско учешће локалне самоуправе и веће ако се узму у обзир трошкови за припремне радове, изградњу трафо-станице, прилазног пута и осталих активности које су претходиле самој градњи. Капацитет будућег постројења одговара еквиваленту од 20.000 становника, с могућношћу проширења 50 одсто. Постројење ће испуњавати све европске стандарде, а његовом реализацијом Чајетина ће испуњити битан корак ка циљу, а то је да постане једна од првих еколошких општина у Србији.

Миријана Ранковић
Луковић

У Бечу најављена зимска туристичка сезона Златибора

У четвртак, 17. октобра, у просторијама „Идеа Хаус” медија центра у Бечу одржана је промоција Златибора, најпосећеније српске планине

На презентацији туристичких потенцијала „златне” планине, која је организована у центру аустријске престонице, окупио се велики број медија, Срба који живе и раде у Бечу, као и Аустријанаца који су се заинтересовали за лековит ваздух, авантуристички садржаје и скијање на Златибору.

Промоцији Златибора присуствовао је амбасадор Србије у Бечу Небојша Родић, представници српске амбасаде, представништва Републике Српске и Српске православне цркве, директорка ТО Републике Српске Нада Јовановић, као и шеф једног од бечких округа Маркус Франц.

Обзиром да је Србима који живе у Бечу Златибор добро позната дестинација, ова презентација била је прилика да им се приближи туристичка понуда планине за предстојећу зимску сезону, нови садржаји и нови пројекти који ће унапредити развој туризма на Златибору, међу којима је и најважнији пројекат златиборска гондола. Поред припадника наше дијаспоре, презентација је заинтересовала и присутне становнике Аустрије, који нису имали при-

Промоцији Златибора присуствовао је амбасадор Србије у Бечу Небојша Родић

лику раније да се упознају са туристичком понудом Златибора. Промоцији су присуствовали и представници неколико агенција, организатора путовања из Аустрије, који су највише били

заинтересовани за цене ски-паса, хотелског смештаја и могућности за организовање пословних скупова.

Поред промоције Златибора, присутнима је представљена и

туристичка понуда Јахорине. Догађај је организован у сарадњи са Амбасадом Републике Србије, Представнишвом Републике Српске и Заједницом српских клубова у Бечу. **Т.О.З.**

Укуси „Златне планине“ представљени у Брчком

Владимир Живановић истакао рекордне резултате које је Златибор остварио у овој години, трендове константног повећања посећености и развоја овог туристичког центра

После успешно одржане промоције у Бечу, Туристичка организација Златибор активно наставља са промоцијом предстојеће зимске сезоне. У недељу 20. октобра у центру Брчког дистрикта, у ресторану хотела „Јелена“, бројним новинарима и високим званицама послужени су традиционални гастрономски специјалитети златиборског краја. У сарадњи са Удружењем хотелијера, Владом Брчко дистрикта и серијалом „Кухињица“ организован је „Златиборски доручак“ којим је уприличено својеврсно златиборско јутро у Брчком и на тај начин најављена зимска сезона на „златној планини“.

Како се припрема комплет лепиња

Гости који су присуствовали презентацији у оквиру златиборског јутра имали су прилику да науче како се припрема чувена комплет лепиња и да пробāju најбоље са Златибора. Млекара „Наша Златка“ обезбедила је неколико врста чувених златиборских сирева, хотели „Мона“, „Палисад“ и „Чигота“ пите од хељде, зеља и сира, а посетиоци су уживали у качамаку,

кајмаку и сувомеснатим производима.

Присутне је поздравио директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић, који је посебно истакао рекордне резултате које је Златибор остварио у овој години и трендове константног повећања посећености и развоја Златибора као туристичког центра. Златиборски доручак био је прилика да се присутним медијима најави завршетак највећег пројекта општине Чајетина, златиборске „златне“ гондоло

чије се пуштање у рад очекује крајем године.

Промоцији туристичке понуде и гастрономије Златибора присуствовао је Александар Ђурић, помоћник министра за привреду и туризам у Влади Брчко дистрикта са којим је договорена повратна студијска посета туристичке привреде и хотелијера Брчко дистрикта Златибору. Присутне званице, представници медија, као и велики број блогера из света туризма и кулинарства не само из Босне и Херцеговине, већ из це-

лог региона, имали су прилику да се уз добар залагај и чашицу домаће ракије или аутентичног „Чигота чаја“ упознају са туристичком понудом најпосећеније српске планине у предстојећој зимској сезони и промотивним пакетима хотелијера за јесењи период који је у току.

Број туриста у константном порасту

Гости из Брчког, Републике Српске, као и целе БиХ чине значајан удео страних посетилаца на Златибору. Број туриста и ноћења са овог тржишта је неколико година у константном порасту, а овакав тренд се очекује и у наредном периоду. Да подсетимо, на Златибору је почетком новембра прошле године боравила група новинара и делегација града Источно Сарајево и том приликом потписан је Протокол о сарадњи у области туризма, а 20. септембра 2018. у Вишеграду потписан је Протокол о сарадњи између ТО Златибор и Министарства трговине и туризма Републике Српске.

Туристичка организација Златибор активно се бави промоцијом туристичких потенцијала планине, а надалеко чувена гастрономија овог краја је један од најбољих начина да се постојећим и будућим гостима укаже на чињеницу да се на Златибору и даље негују вредности са епитетом традиционално, аутентично и природно. **Т.О.С.**

Сваком ђаку прваку од општине по 5.000 динара

„Сигурно је да амбијент који ми стварамо и који дужи низ година заступамо даје резултате. Најважније је да се бележи пораст броја становника, новорођене деце и броја уписаних ученика у први разред”,
истакао Милан Стаматовић

У оквиру „Дечје недеље“, која се обележава прве недеље октобра, ђацима првацима са територије општине Чајетина уручене су чланске карте библиотеке „Љубиша Р. Ђењић“ и поклон општине у износу од 5.000 динара.

Представници општине Чајетина и библиотеке „Љубиша Р. Ђењић“ у просторијама библиотеке пожелели су добродошлицу

свим ђацима првацима на територији чајетинске општине. 121 првак добио је бесплатну чланску карту и новчани поклон у износу од 5.000 динара, што општинско руководство дефинише као једну од добрих мера која се дуги низ година успешно спроводи на нивоу ове општине, а доказ томе је и број уписаних првака.

О томе је председник општи-

не Чајетина Милан Стаматовић рекао: „Сигурно је да амбијент који ми стварамо и који дужи низ година заступамо даје резултате. Најважније је да се бележи пораст броја становника, новорођене деце и броја уписаних ученика у први разред. Сми-сао бављења политиком и овим послом јесте управо овај, да што више буде деце, да се што боље организује једна мала локална

самоуправа као што је општина Чајетина и надам се да ће у будућем периоду млади брачни парови ово препознати и да ће за будући живот одабрати општину Чајетину”, истакао је Стаматовић и поручио родитељима да више поведу рачуна о својој деци, јер данас у време напретка технологија деца су најизложенија свим врстама порока, злоупотребама, и на свима нама је да бринемо о будућим генерацијама.

Деца из школе „Димитрије Туцовић“ у Чајетини и на Златибору, „Миливоје Боровић“ у Мачкату, Кривој Реци и Шљивовици као и „Саво Јовановић“ из Сирогојна поред наведених поклоне добила су и по књигу које је уручио заменик председника општине Арсен Ђурић. Библиотекари су за децу припремили песме наших завичајних писаца које су им читали а такође их упознали са радом библиотеке, начином узимања и чувања књига.

Данка Миловановић

Приредба у част ђака првака у Дому културе

Приредба поводом пријема ђака првака у Дечји савезодржана је у Дому културе у Чајетини. Ученици другог, трећег и четвртог разреда припремили су пригодан програм у ком су уживали и родитељи.

Ученици нижих разреда Основне школе „Димитрије Туцовић“ из Чајетине у протеклом периоду марљиво су радили на припреми приредбе у част добродошлице ђацима првацима. У присуству својих учитеља, који су све осмислили и спровели у дело, и пред многобројним родитељима који су уживали гледајући своје малишане, деца су без имало треме и са осмехом на лицу показала све што су припремили.

„Радили смо активно око три недеље и учешће

су узели сви учитељи другог, трећег и четвртог разреда, тако да смо били један велики тим. Наравно, ту су и ученици петог разреда са наставницом грађанског васпитања Слађаном Кузељевић која је припремила програм о правима и обавезама, а наставник Марко Кутлешкић је био велика подршка за хор. Велики значај у свему овоме има и Дом културе коме смо неизмерно захвални, јер сваке године овде одржимо овај програм”, каже Анка Цамбасовић, учитељица ОШ „Димитрије Туцовић“.

Дечји савез је организација у којој деца остварују своје потребе за дружењем, игром и стваралаштвом. Поводом тога једна од активности у оквиру „Дечје недеље“ јесте и пријем ђака првака у Дечји савез. „Мислим да су се прваци одлично

уклопили и са моје тачке гледишта мислим да је однос старијих ученика веома добар. И ми се трудимо да то негујемо годинама, да припремамо и примамо нове ђаке и да их поштујемо и упућујемо у све наставне и ваннаставне активности”, додаје Анка.

Ове године „Дечја недеља“ обележена је од 7. до 13. октобра под слоганом „Да право свако дете ужива лако“. Такође, ово је година јубилеја где „Дечја недеља“ обележава 30 година Конвенције Уједињених нација о правима детета, најзначајнијег међународног документа у области људских права који се тиче детета, као и најшире прихваћеног правног инструмента за заштиту људских права. **Данка Миловановић**

Школа из Мачката обележила 160 година постојања

Најстарија школа у Златиборском округу ученицима пружа одличне услове за учење, а током свог рада добила је Светосавску награду, Вукову награду, Орден заслуга за народ са сребрним зрацима, плакету „Димитрије Туцовић”

Вредан јубилеј ОШ „Миливоје Боровић” из Мачката – 160 година рада и постојања – прослављен је 11. октобра у Дому културе у Чајетини.

Ова школа, иако најстарија у Златиборском округу, својим ученицима пружа одличне услове за учење, а наставницима за рад. Модернизује се, прати савремене токове, али не заборавља основе образовно-васпитног рада: поштовање породице, традиције, културе, неговање духа другарства и других, помало изгубљених вредности.

– Важно је рећи да је основна школа у Мачкату прве ученике примила давне 1859. године. Своју образовну и васпитну улогу школа је увек достојанствено обављала и извела бројне генерације успешних ученика – рекла је директорка Ана Ристановић. – Ове школске 2019/2020. године школа је уписала 30 ученика првог разреда, а похађа је укупно 250 ученика. Битно је рећи и то да у матичној школи имамо два одељења петог и шестог разреда што се у школи десило након три деценије! Мислим да су родитељи поново ову школу почели да препознају као подстицајну средину за одрастање деце, уједно погодну јер је мирна средина, а уз то има и све услове које имају и градске школе.

На свечаности поводом обеле-

жавања овог важног јубилеја директорка је, поздравивши многобројне присутне, истакла и то да је ова школа прва у чајетинској општини увела електронске дневнике, а међу првима добила заставу Еко школе, два пута била домаћин Међународне смотре читалаштва „Читалићи”, пријатељ је са Фондацијом „Но-

У обележавање 160. годишњице били су укључени учитељи, наставници и ученици из матичне школе, као и њених издвојених одељења у Кривој Реци, Горњој и Доњој Шљивовици. Уложени труд је награђен бурним аплаузима у препуном Дому културе. На сцени су се након изведене химне смењивали

Запослени у школи нису заборавили да се захвале и свима који су им помагали да буду ово што данас јесу: успешна, добра образовно-васпитна установа. Захвалнице су примили, између осталих, председник општине Чајетина Милан Стаматовић, републички просветни инспектор Радоје Стопић, дугогодишњи

вак Ђоковић” и Интернационалном школом „Прима”. Али ма колико далеко стремила, увек пази да се у ђачкој кухињи деци свакога дана припреме два здрава obroka.

Школа је 2011. године одликована Светосавском наградом, највећим признањем Министарства просвете, а у својој традицији има још и Вукову награду, Орден заслуга за народ са сребрним зрацима и плакету „Димитрије Туцовић”.

са песмама, скечевима, хорским изведбама од најмлађих до најстаријих ђака. А велики утисак оставио је кратки филм о историјату школе, као и о томе шта ђаци прваке очекује у овом лепом кућу једног мирног златиборског села који је реализован према тексту наставника српског језика и књижевности, уз помоћ „Фото студија Никић” из Чајетине. Своју машту и даровитост ученици су показали и ликовним радовима који су красили Дом културе.

члан Школског одбора Петар Дужанић, као и представници Школске управе Ужице, Дома културе, Библиотеке „Љубиша РЂенић”, Спортског савеза Чајетина, Црвеног крста, КЈП „Златибор”, ЈКП „Златибор Чајетина” и „Фото студио Никић”.

Обележавање јубилеја наставницима током целе школске године.

**Миљана Ранковић
Луковић**

Братске везе словеначких и чајетинских школа

Делегацију из Словеније угостио председник општине Милан Стаматовић, а за госте приређена и приредба у школи у Шљивовици

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић угостио је 18. октобра делегацију просветних радника из Словеније. Реч је о представницима школа Назарје, Мозирје и Луче, које сарађују са школама са територије општине Чајетина још од 1970. године.

Чајетина је братска општина са општином Назарје, у оквиру које је било седам општина, а која се временом поделила на Мозирје, Луче и друге. Обраћајући се присутнима, Стаматовић је изразио задовољство што сарадња и пријатељство међу просветним радницима дуги низ година опстаје, те да се нада да ће тако бити и у будуће. Присутне је упознао са пројектима које трезунто спроводи општина Чајетина истакавши сарадњу са Словенијом у оквиру реализације изградње постројења за пречишћавање отпадних вода Златибор.

Основне школе са територије општине Чајетина такође имају сарадњу са словеначким школама, па је основна школа из Мозирја братска школа са школом из Чајетине, Назарје са Мачкатом, а Луче са школом из Сиоројна. Већ су постале традиционалне посете како наших просветних радника Словенији, тако и њихових Чајетини.

Приликом овог боравка делегација из Словеније (са 17 пред-

ставника њихових школа) присуствовала је приредби ђака Основне школе „Миљивоје Боровић“ у Шљивовици. Госте је овде дочекао велики број ученика, директор и запослени шљивовичке школе. Деца традиционално обучена у народне ношње, уз доличан пријем, угос-

тили су Словенце из братске школе Назарје, са којима је сарадња обновљена 2005. године.

„У то време сам ја била учитељица у школи, односно психолог, и тада је наш директор први пут склопио неке везе, а после сам то у нашој општини преузела ја. Сада долазимо сва-

ко мало, пуно се радујемо томе и надам се да ћемо и даље сарађивати. Пуно нам све ово значи, ја сам рођена у бившој Југи и носталгична сам“, каже Андреа Хрампц, директорка основне школе у Мозирју.

Добродошлицу колегама и пријатељима из Словеније пожелела је на свечаном пријему директорка Ана Ристановић истичући колико им је ова посета драга. Лепе речи упутила је и учитељица ове школе Весна Смиљанић, која је 2012. била у посети Словенији истим поводом неговања сарадње са братском школом. У наставку програма гости су имали прилику да чују песму „Златиборе“ у извођењу хора основне школе Мачкат и виде фолклорне игре млађе и старије групе.

„Школство овде је врло слично нашем, пуно се ради, пуно је промена унето. Мислим да сте на добром путу и доста се улаже у ваше школе. Причао нам је господин Мирослав Ђокић да градите нешто ново у Чајетини, о плановима за убудуће, и ја вам се дивим“, рекла је гошћа Андреа.

Представници школа из Словеније током ове посете обишли су радове на изградњи нашег капиталног објекта, златиборске „Голд гондоле“, као и туристичке локалитете чајетинске општине.

М.Ј. – Д. М.

„Златкини” сиреви запажени на сајму хране у Београду

Представници Русије врло заинтересовани за производе „Наше Златке”, али за сада нема могућности за такву сарадњу, јер је млекара малог капацитета

Златиборски еко аграр” представио је 10. и 11. октобра свој бренд „Наша Златка” посетиоцима другог по реду „Белгрејд фуд шоу” сајма који је одржан у „Белекспоцентру” у Београду. Организатор манифестације је Асоцијација за промоцију српске хране уз подршку УСАИД-овог Пројекта за конкурентну привреду, чији је циљ повећање конкурентности сектора воћа и поврћа.

На „Белгрејд фуд шоу” међународном сајму и конференцији висококвалитетне хране за југоисточну Европу посебан акценат је имала висококвалитетна прерађена храна у коју спадају аутентични сиреви, иновативни намази од воћа и поврћа са природним зачинима и многи други премијум производи који чине значајан помак, како на домаћој, тако и на светској сцени. На овогодишњем сајму своје место је имала и млекура из Криве Реке.

– Млекура „Наша Златка” се представила са кајмаком, белом сиром и сиревима са додацима туцане паприке и влашца. Били су јако позитивни коментари да се наш сир

издваја од других крављих сирева и да подсећа на качкавал – каже Разуменка Лучић, руководилац млекуре у Кривој Речи.

Поред изложбеног дела и простора за пословне састанке, конференција је окупила истакнуте стручњаке и представнике интернационалних трговинских ланаца у склопу предавања и панела на релевантне теме као што су перспективе српске индустрије хране, могућности за извоз, глобални трендови и очекивања тржишта.

– Ми смо имали прилику да учествујемо на разним предавањима и конференцијама што је било од великог значаја за нас. Такође смо имали прилику да се упознамо са разним

произвођачома, да разменимо искуства и да уживамо у разним специјалитетима.

Изузетно корисно је било из прве руке чути какве су потребе данашњих купаца и захтеви тржишта, како се све већи акценат ставља на органску и висококвалитетну храну контролисаног порекла. Радује чињеница да се све већи број потрошача одлучује за квалитетан производ, за који су спремни адекватно и да плате. Конференција је јасно указала на то да мали произвођачи имају значајну улогу и све бољу позицију на тржишту па чак и ако се не ради о серијској

индустријској производњи већа и мале количине производа које нуди, уз подразумеван квалитет, имају могућност да успеју на тржишту.

– Имали смо прилику да разговарамо са представницима Русије који су били јако заинтересовани за наше производе, али на жалост за сада немамо могућност за такву сарадњу, јер је млекура малог капацитета. Сада прерађујемо 1.500 литара млека дневно, а планира се да проширимо на 4.000 литара. Тада ћемо моћи да понудимо наше производе и београдском тржишту, а можда се оствари и ова сарадња са Русима – напомиње Разуменка Лучић.

Након два дана конференције заједнички закључак учесника јесте то да је, као изузетан спој природног богатства и културних особености наше земље, храна један од најатрактивнијих производа које Србија има да понуди свету.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Иконе приложника у храму у Горњој Шљивици

Црква је почела да се гради 1938. године, а посвећена Рођењу Пресвете Богородице

Црква у Горњој Шљивици посвећена је Рођењу Пресвете Богородице (Мала Госпојина). Сами почеци везани за историјат овога храма датирају још из 19. века. Наиме, Кремна и Шљивица нису имали своје храмове, тако да су мештани ових села морали одлазити у друга: у храмове у Мачкату, Чајетини и Стапарима. Касније, почетком 20. века подигнут је храм у селу Биоска и тај део обслуживали су свештеници из чувене свештеничке куће Захарић из Кремана. Подизањем храма у Семегњево 1928. године села Шљивица и Семегњево (које је издвојено из доброселичке парохије) сачињавале су нову парохију. Међутим, село Шљивица било је веће село од села Семегњева, тако да је свештеник који је прво станао у Семегњево почетком тридесетих дошао у Шљивицу где се код народа појавила жеља за подизањем храма у овоме селу.

Олтар из три дела

Црква посвећена Рођењу Пресвете Богородице почела је да се гради 1938. године. Велики допринос за изградњу овога храма дали су митрополит скопски Јосиф Цвијовић и епископ охридски, потоњи епископ жички Николај Велимировић, који су дали пројекте за храм у Шљивици и Кремнима. Храм у Шљивици по узору подсећа на храм Преображења у Овчар Бањи.

Други светски рат успорио је градњу храма, малтене је прекинуо. После рата педесетих година почело се поново активније учествовати на завршетку ових радова. Године 1955. израђен је иконостас у овом храму где свака икона има свога приложника. Иконостас је израдио Јарослав Кратина из Београда. Храм је освешћен 30. септембра 1956. године. Први свештеник у овом селу који је почео да гради овај храм био је Милутин Милићевић који је напустио ову парохију 1946. годи-

не, да би овај храм био освешћен за време свештеника Драгутина Марковића.

Од знаменитости овога храма, налазимо у летопису цркве шљивовичке, помиње се 1962. година у време свештеника Милутина Продановића када је подигнут звоник и купљено звоно за овај свети храм. Касније, црква је морала поново да се обнавља тако да је почетком деведесетих промењен кров који је био покривен црепом, да би се ставио поцинковани лим. Деведесетих година су и застакљени тремови овога храма, пошто је сама грађа цркве била мала да прими број верника који је долазио и зими.

Што се тиче материјала, храм је грађен од камена и цигле, као једнобродна грађевина која се завршава малом полукружном олтарском апсидом. И камен и цигла су из овога села: камен је вађен у засеку Марјановићи, а цигла прављена на црквеном плацу који су поклонили мештани за овај свети храм. Унутрашњост храма није осликана, али на његовим зидовима можемо видети велики број икона на којима стоји сваки од приложника који је икону приложио овоме светом храму. Олтарски део се састоји из три дела: централног, где се нала-

зи Свети жртвеник, то јесте Свети престол и олтар, лево од Светог престола налази се Свети жртвеник, а десно налази се ђаконик.

У порти храма налази се и седам споменика крајпуташа који су подигнути људима из Шљивице који су изгинули за време српско-турског рата и за време Првог светског рата. При уласку у сам храм изнад улазних врата налази се портал, композиција посвећена Рођењу Пресвете Богородице. Улазећи у саму унутрашњост храма, у лађу цркве која је веома мала, али гледајући сам иконостас видимо на његовом врху Свето распеће, испод њега икону Свете Тројице. Са

и Новог завета које је штампано „у Биограду 1870. године“. Као и књига Октоих где на првим странама стоји посвета „Цркви шљивовичкој у Шљивици на дан освешћења храма 30. септембра, а 17. по старом календару, 1956. даје на дар њен други парох Слободан Д. Николић, свештеник“. Из летописа цркве видимо да је освешћење овога храма извршио архијерејски намесник златиборски Благоје Шишаковић, архијерејски намесник ужички Миленко Рајакковић и служавши свештеници: парох кремански Вукоје Цвијовић, парох биоштански Милојко Доловић и парох трећи ужички Радоје Чутовић.

Богослужбени живот у два храма

У летопису налазимо и фотографију са освешћења темеља цркве из 1938., као и фотографију са освешћења звоника из 1984. у време свештеника Димша Перића.

Пре седам година дошло је до арондације парохије Семегњево и Шљивица тако да је Семегњево припало златиборској парохији, а Шљивица добило део Бранежаца од парохије чајетинске. Поред овога храма на територији шљивовичке парохије налази се и храм посвећен Св. Марији Магдалини (Благој Марији). Као што парохија има два храма, тако се и богослужбени живот обавља у оба храма недељом и празницима. Једне недеље се литургија служи у Горњој Шљивици, а сваке друге недеље се литургија служи у храму Св. Марије Магдалине, где се још служи и литургија на празнике Срећења Господењег и Преображења Господењег. А у Горњој Шљивици увек се врше литургије на празнике Рождества Христовог и Васкрсења Христовог.

Ове податке дао нам је парох шљивовички јереј Милан Мијиловић, који је на овој парохији службовао од 28. фебруара 2014. до 31. октобра ове године.

Власница ресторана Снежана Жиловић

Укуси старих времена у крчми Гај

Живели су у Далмацији у Задру до 1991. године када је почео рат. Миливоје Жиловић је био официр ЈНА и као такав био је на ратишту у Книнској крајини до завршетка рата. Још пре тога супруга Снежана дошла је с малом децом у Србију. Након четири године породица се поново спојила и договорили су се да живот наставе на Миливојевом родном Златибору 1994. године.

С обзиром да су остали и без посла и без стана, кренули су са градњом куће у насељу Гајеви на Миливојевој дедовини, што би наш народ рекао „од нуле“. Није било лако на самом почетку, али уз подршку најуже фамилије, корак по корак кренули су ка остварењу своје визије, а то је била крчма у етно-стилу, са духом старих времена. И најзад, 2000-те године скромно и стидљиво крчма је почела са радом.

„Врло брзо гости су препознали квалитет наше услуге“, прича нам власница крчме Снежана и додаје: „Сви они који су нас посећивали препоручивали су нас својим пријатељима, тако да се број гостију временом повећавао. Што се тиче тадашње понуде то је била комплет лепиња, кисело млеко, домаће пите, качамак и ништа више. Међутим, на захтев

Гости препознају квалитет наше услуге

гостију који су хтели што дуже да уживају у нашем амбијенту и прелепом погледу према Чиготи и околним пашњацима, у духу старих времена у понуду

смо увели чорбицу од зеља и чорбаст пасуљ“.

Сву зараду улагали су у развој посла, завршетак постојеће зграде и и пратећих објеката. Посао се

Домаћи специјалитети

временом све више развијао. Гости су пристизали са свих страна, како из наше земље, тако и из иностранства. Поред ресторана Жиловићи су направили и једну брвнару у етно-стилу, за љубитеље нетакнуте природе, мира и уживања.

Ресторан нема рекламу, реклама су сами гости. Атмосфера у крчми је домаћа, опуштајућа. Пошто Миливоје свира хармонику, често се ту и засвира па и запева. Долазиле су овде и многе познате личности, те се знало некад уз добру капљицу остајати и до четири сата изјутра.

Миливоје и Снежана имају две ћерке, Милицу и Милену. До пре 10 година и оне су помагале родитељима. Данас имају своје породице и кад је школски распуст дођу са својом децом у посету родитељима.

Мишо и Снежа, како их иначе зову, упорним радом и с много љубави остварили су своје снове. Из ратног вихора до голе ледине у Гајевима, а сада живе у своме „малом царству“ подно Чиготе. Најјачи покретач за ову породицу је била велика упорност и љубав која им никад није недостајала. Осети се то у овој крчми. Зато се гости увек и враћају, јер доброта и ведрина која се овде осети једноставно плени и тера вас да се увек поново враћате.

Мирослав Весовић

Најлепше детињство глумца на Златибору

Златибор је моје најлепше детињство и мој најлепши одмор кад дођем код маме и тате на мојој Боровој Глави – каже за „Златиборске вести“ познати београдски глумац Милорад Мики Дамјановић.

Родом је из Прибоја, ту с оне стране Златибора је и одрастао. У каријери има мноштво значајних позоришних улога, играо је и у култном филму „Лајање на звезде“, а стални је члан ансамбла Београдског драмског позоришта.

– Сваки летњи и сваки зимски распуст проводио сам код моје нана на Боровој Глави. Тако да је мој Златибор уствари Борова Глава. Као мали тада смо се искрадали да би дошли до Златибора (тада Партизанских Вода). У то време Златибор је био језеро, „Рујно“, „Палисад“ и „Зеленкада“. Данас је то прави туристички центар, један од најпрестижнијих у Србији. Сигуран сам да ће се развијати и даље – уверен је овај познати глумац који додаје:

– Ја, међутим, и данас највише волим да посетим Љубиш где је рођена моја нана, Доброселицу где је моја мама ишла у школу и да прошетам до Чиготе.

Милорад Мики Дамјановић рођен је 1977. године у Прибоју, родно место на Лиму (коме се увек радо враћа) памти по срећном детињству. Дипломирао је глуму 1999. на Академији уметности „Браћа Карић“ у класи професора Предрага Ејдуса у представи „Ноћ убица“. Иза себе има десетине позоришних премијера, био је телевизијски глумац за децу, успешно се опробао и на филму. Продуцент је хит представе „Пукла бруква“, а једна од најдражих улога му је рола Кристијана у савременој подели легендарног текста „Маратонци трче почасни круг“ Душана Ковачевића.

– Позориште је место где се осећам као риба у води. Ту ра-

„ И данас волим да посетим Љубиш где је рођена моја нана, Доброселицу где је моја мама ишла у школу и да прошетам до Чиготе“, каже глумац Милорад Мики Дамјановић

дим на свом глумачком усавршавању и видим напредак, што је за једног глумца од непроцењивог значаја. Због тога сам, уствари, и студирао баш глуму. Додуше не би било лоше да улети нека серија. Педесетак епизода, бар – изјавио је једном приликом Мики.

Каже да се „вирусом“ позоришта инфицирао као сасвим мали, а то је кроз цео живот било једино чиме је желео истински да се бави. Јесте га занимала и књижевност, историја уметности, али ту, признаје, не би био стопостотно срећан. Имао је у Прибоју лепо Електродистрибуцији, а отац

у ФАП-у. Али није му лак био период када је као студент из Прибоја био у главном граду. Он је из глумачке генерације која је прва завршила приватну академију. Ипак, због тог нимало лаког времена сада уме више да ужива у ономе што има. Није од оних људи који стално хоће још, и тако у недоглед, Мики се задовољава и малим стварима. Често и сада долази у Прибој, каже да ту има неко своје уточиште, људе с којима је одрастао..

– Глумац се препитује док је жив. Имамо привилегију да се бавимо тим послом и да стално копамо по себи, тражећи нешто што до тада нис-

мо знали да имамо. Мени се дешавало да ме улоге мењају, неке које су биле тешке и третирале јако болне ствари, а да бих добро играо морао сам да их налазим негде у себи. Могу да кажем да сам задовољан и срећан човек, а не бих био да се не бавим овим послом. Наравно, свуда има ломова и криза, свакако да ће их бити и у даљој каријери. Упознавајући много глумаца, и оних бољих и искуснијих од мене, схватио сам да сви имају те кризе, и зато глумци напредују. Уметник, заправо, тако мора да напредује, да из тих криза излази јачи – рекао је у једној ТВ емисији Милорад Мики Дамјановић. **З.В.**

Конференција еко-школа „Принципи циркуларне економије у служби заштите животне средине“ (Стручни скуп екошколских координатора у оквиру Међународног програма Еко-школе) одржана је на Златибору 19. октобра у Културном центру. Конференцији је присуствовало око 150 просветних радника из еко-школа широм Србије.

Сваке године се конференција организује са циљем да се екошколски координатори и други чланови еко-одбора окупе и размене искуства кроз примере добре праксе. Ове године конференцију је организовало УГ „Златиборски круг“ из Чајетине уз подршку Амбасадора одрживог развоја. На скупу су обновљени статуси еко-школама и додељене зелене заставе и статуси новим еко-школама.

Примери добре праксе

Присутнима се обратила Александра Младеновић, национална координаторка Амбасадора одрживог развоја и заштите животне средине, упутивши их у новине у вези са екошколским активностима. У име председника општине Милана Стаматовића и директора КЈП „Златибор“ из Чајетине Срђана Пантовића, присутне је поздравила Вера Благојевић, један од руководиоца овог комуналног предузећа. Истакла је континуирану сарадњу са еко-школама у Чајетини ОШ „Димитрије Туцовић“ и ОШ „Миљивоје Боровић“, напоменувши да општина има циљ да постане прва еколошка општина, чему у прилог говоре и разни пројекти које је представила.

Тема конференције била је циркуларна економија, а у вези са истом представљена су и два пројекта: „Кошница – циркуларна економија као модел предузетништва младих“, који је представила Радмила Јокић, и

„Модел циркуларне економије у служби заштите животне средине у општини Чајетина“ који је представила мр Зорица Милосављевић. Кратко предавање „Циркуларна економија – концепт у Еко-школама“ одржала је проф. др Анђелка Михајлов. Представљени су и примери добре праксе основне школе из

Чајетина“ се финансира кроз подршку локалним организацијама суб-грантовима, у оквиру пројекта: „ENV.net укључивање питања животне средине Западног Балкана и Турске у политичку агенду ЕУ“. Пројекат траје 10 месеци, а циљ је подизање нивоа информисаности становника Чајетине о значају

тар чији су рад представили песмом на отварању конференције.

У оквиру пројекта набављене су и две шиваће машине, оформљена је Библиотека еколошких играчака у школи у Чајетини при асистивном центру и основан је Савет за одрживи развој и едукацију, чији су чланови представници образовно-васпитних

„Скупу је присуствовало око 150 просветних радника из еко-школа широм Србије“

Рудника и ОШ „Десанка Максимовић“ из Београда.

Конференцији је претходила радионица: „Укључивање жена у питања везана за заштиту животне средине, пети циљ одрживог развоја, имплементација у Србији“, одржана 18. октобра, у основној школи на Златибору, коју је реализовала Александра Младеновић. Присутне је поздравила Бојана Божанић, председница Савета за родну равноправност.

Конференција је један од резултата пројекта који реализује УГ „Златиборски круг“ из Чајетине од фебруара 2019. године. Пројекат „Модел циркуларне економије у служби заштите животне средине у општини

одрживог развоја кроз Модел циркуларне економије, као концепт одговорног понашања за заштиту животне средине. УГ „Златиборски круг“ је са организацијом Амбасадори одрживог развоја потписао Уговор о имплементацији пројекта.

Успешан пројекат

Пројекат је реализован у свим образовно-васпитним установама у општини Чајетина, кроз предавања и радионице за запослене, ученике и родитеље. Реализовани су ликовни литерарни конкурси, као и радионице о циркуларној економији, на којима су ученици израдили инструменте за циркуларни оркес-

установа, медија, КЈП „Златибор“ и невладиних организација.

Пројекат је реализован успешно, уз велико ангажовање свих запослених у образовно-васпитним установама, уз неизоставну подршку директорки ових установа. Представља ново искуство у области циркуларне економије и важне темеље за реализацију нових корака у овој области. Даљи рад биће настављен кроз рад Савета за одрживи развој и едукацију, који је важан ресурс у области заштите животне средине.

Јагода Јеремић,
асистент координатора
на пројекту
УГ „Златиборски круг“
Чајетина

„Ум на друм” за безбедност младих у саобраћају

Циљ овог предавања, које је уприличио Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина, јесте да се смањи негативна статистика саобраћајних незгода у којима учествују пре свега млади

У оквиру својих активности, Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина уприличио је предавање у Дому културе под називом „Ум на друм”. Циљ организовања оваквог догађаја јесте тежња СЗБС, али и читаве локалне заједнице, да се смањи негативна статистика саобраћајних незгода у којима учествују пре свега млади. У томе је умногоме допринео и гост-предавач Славиша Савић, који је у саобраћајној незгоди својом кривицом остао непокретан.

Угроженост младих у саобраћају, према статистичким подацима, је велика, било да говоримо о њиховом учешћу као возачима, сапутницима или пешацима. Сваки трећи који изгуби живот у саобраћајној незгоди спада у категорију младих, а сваки други погинуо у том скору је возач. У циљу превентиве ове статистике, Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина организовао је предавање на ову тему.

„Наше приче немају снагу и јачину колико данашњи предавач Славиша Савић из Шапца који својом кампањом „И даље возим” показује последице ло-

Гост-предавач Славиша Савић, који је у саобраћајној незгоди својом кривицом остао непокретан

шег понашања и непримењивања мера безбедности у саобраћају. Наиме, он је остао особа са инвалидитетом као последица саобраћајне незгоде и жели своје негативно искуство да пре-

дочи нашим другарима, пријатељима, родитељима, младима из школе и да спречи евентуална саобраћајна незгоде. Оно на чему ми инсистирамо је да се саобраћајна незгода може спречи-

ти! Нико од нас не жели да, неко ко нам је близак буде статистички податак саобраћајне незгоде”, рекао је Срђан Радовић из СЗБС.

Оваква предавања одржана су до сада у преко 40 градова и општина у Србији, а присуствовало им је око 25.000 младих.

„Пре свега желим да се захвалим СЗБС општине Чајетина и самој општини који су ме позвали да овде, пред преко 200 младих, одржим ово предавање. Надам се да ће то утицати на побољшање њихове безбедности. Моје колеге и ја трудимо се да изношењем наших прича помогнемо младима да то негативно искуство не доживи нико, него да праву поуку извуку управо из наше приче”, каже Славиша Савић из организације „Још увек возим”.

Путем друштвених мрежа и Фејсбук странице „Још увек возим” они који су имали прилику да присуствују овим трибинама остављају своје позитивне утиске и оно што је још битније – причу шире даље, што ствара наду да ће овакав вид презентације и доношења искуства утицати позитивно на њихову безбедност.

Мирјана Ранковић
Луковић

На конкурс у Дино парка награђени млади из четири државе

„Дечја недеља“ је ове године обележена у Србији од 3. до 9. октобра под мотом „Нећу да бригам, хоћу да се играм“. Овом дечјем светковању прикључио се и Дино парк на Златибору припремивши мноштво активности које су спроведене у сарадњи са ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине. Уједно, са крајем „Дечје недеље“ затворен је и конкурс који је Дино парк почетком септембра расписао на тему „Зар је важно колика је тати плата“, а на који су се јавила деца из скоро свих република бивше Југославије.

Међународни књижевни конкурс је расписан почетком септембра за децу узраста од 8 до 12 година и на њега је требало послати песму од девет строфа или кратку причу. Одзив је био неочекивано добар, стигло је преко 300 радова.

Резултати су објављени 14. октобра тачно у подне, каже Славица Марић из Дино парка и додаје како су, одушевљени одзивом и квалитетом радова, надлежни из парка одлучили да повећају број награда.

Чланови жирија били су Снежана Ђенић директорка библиотеке „Љу-

биша Р. Ђенић“, књижевница Славица Марић и два члана из редова запослених у Дино парку. Њиховом одлуком награђено је 10 радова.

Прво место припало је Бланки Чукић, ученици трећег разреда ОШ „Ристо Ратковић“ из Бијелог Поља, друго је освојила Тамара Карабаше-

вић, ученица четвртог разреда ОШ „Цана Марјановић“ из Раље, треће место припало је Сергеју Кундачини, ученику четвртог разреда ОШ „Његош“ из Берковића, а четврто Емилији Средојевић, ученици седмог разреда ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине. Награђени су и радови ученика из Смедерева, Скопља, Теслића, Подгорице, Горње Грабовице, Јелашнице, Краљева.

У категорији „Одељење са најуспешнијим радовима“ награђени су ученици ОШ „Ђура Јакшић“ из Јелашнице: Митар Мишић, Нера Крстић и Богдан Станковић, а у категорији „Школа са најуспешнијим радовима“ награђени су радови ученика ОШ „Четврти краљевачки батаљон“ Краљево.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Пензионери летовали и у Грчкој и у Црној Гори

Преко удружења огревно дрво на више рата купило 46 пензионера, а испоручено 350 метара кубних

Чајетински пензионери су се током ове године доста дружили са члановима других удружења у Србији, доста путовали, али и узимали учешће у друштвено-корисном раду и хуманитарним акцијама у локалној заједници. Помагали су једни другима и пружали помоћ тамо где је била неопходна.

– Ми од републичког ПИО фонда добијамо извесна новчана средства намењена искључиво за социјалну помоћ. Тим средствима смо прошле године подмирили преко 20 пензионера, а имам информацију да ће ове године та средства бити готово удвостручена, па ће и број људи који ће их добити бити већи. Имамо и велику сарадњу са нашим Црвеним крстом који нам је проследио 10 пакета помоћи са храном и хигијенским потрештинама које ћемо поделити онима који су најугроженији, најсиромашнији, најболеснији, без обзира да ли јесу или не чланови Удружења пензионера. До сазнања ко одговара овом критеријуму долазимо захваљујући сарадњи са месним одборима – прича Славко Пантовић, председник Удружења пензионера општине Чајетина.

Оно у чему се огледа помоћ пензионера старијим суграђанима јесте и набавка огрева на више рата, тако да су се појединци већ сада пријавили за куповину дрва за следећу зиму. Овога пута је дрва купило 46 пензионера, а испоручено је око 350 метара кубних.

Начин обавештавања пензионера о акцијама и активностима удру-

жења је у складу са модерним видовима комуникације: – Начин на који контактирамо људе, чланове удружења, јесте СМС порука. Имамо све бројеве чланова и наш радник рачуноводства их типском поруком обавештава о свим активностима.

Пензионери учествују у многим друштвеним активностима, па је тако пролетос код споменика на Златибору 61 члан удружења, раме уз раме са члановима одбојкашког клуба, радио на сађењу младика црног бора када је посађено 2.500 садница. У плану је да се и наредног пролећа на тој деоници настави са пошумљавањем.

Чланови удружења су такође ове године учествовали на „Олимпијади трећег доба“ у Врњачкој бањи. Међу 200 екипа њихов тим освојио је пето место у кошарци. Организовали су и шаховски турнир у својим просторијама на којем су се дружили пензионери и млади, а подељене су и захвалнице такмичарима на учешћу.

Такође су организовали мноштво сусрета и дружења са другим удружењима пензионера у Србији па су тим поводом, кажу, прешли око 2.900 км. У три наврата су били на летовању, два пута у Грчкој и једном на црногорском приморју, одакле носе најлепше успомене. У међувремену се заљубљеници у игре друже у фолклорној секцији, што се показало као пун погодак, судећи према броју чланова који се стално повећава, истиче са задовољством Пантовић.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Слатке ђаконије у Угоститељско-туристичкој школи

Настава у Угоститељско-туристичкој школи у Чајетини је од 14. до 18. октобра била посвећена здравој храни, па је пред кулнарске техничаре постављен задатак припремања послastiца из нашег краја. Разне врсте слатких ђаконија вредно су припремали ови ученици, а сви рецепти су „преписани“, кажу, из кухиње наших бака. У њима је коришћено воће нашег краја, пекмези справљани од њих, уз још по неки тајни додатак који им је пренео професор гастрономије Небојша Крповић.

Своје ученике професор је похвалио истичући да, захваљујући њима, ова школа на такмичењима заузима једно од прва четири места и да су поједини ученици на пракси стекли врло добар глас, па их власници посластичарница већ имају у виду за будући посао.

Немања Ивановић, ученик четврте године, највише воли посластичарство па је до изражаја дошла његова креативност. Овога пута су му помагале колегинице Слободанка, Бранкица и Јована, све су успели да спреме за четири школска часа. Трудили су се, кажу, да послastiце буду са мање шећера јер се у њима налази свеже или суво воће. А на великом столу у холу били су постављени: колачи од прхког теста са малинама, цемом од шљива и кајсија, пите са јабукама, сувим грождем, преливи од чоколаде, украси од воћа...

Креацијама, оком гледано, није било замерки, а о укусима се, кажу, не расправља. Расправе није ни било, јер је све са припремљених овала нестало за тили час.

М. Р. Л.

Дан здраве хране у чајетинском вртићу

Светски дан здраве хране обележен је у ПУ „Радост“ у Чајетини у сарадњи са Патронажном службом Дома здравља и Црвеног крста из Чајетине. Предшколци су овога дана добили здраве воћне шејкове и разговарали о томе зашто је потребно хранити се здраво.

„Пошто је данас дан здраве исхране дошли смо са Црвеним крстом да се деци вртића обратимо и кажемо шта је правилна исхрана, да им демонстрирамо како се праве домаћи сокови од свеже цеђеног воћа и поврћа у разним комбинацијама, да им скренемо пажњу колико је значајно правилно се хранити ради превенције, развоја, отпорности организма и имунитета. Са децом је дивно радити! Има значаја и помака када им ми то говоримо“, каже Невена Јермић, патронажна сестра Дома здравља у Чајетини.

Након дегустирања шејкова, желели смо да проверимо колико су деца схватила шта је здрава храна и због чега је потребно да се здраво хране, па су Лука, Сара и Вук набројали здраве намернице, показали да су упамтили да се шејкови могу правити од поморанце, банане, јабуке, цвек-

ле, броколија, млека и кекса, а да су такви оброци потребни да би били здрави и јаки, да би могли носити своје ранчеве кад пођу у школу.

Дан здраве хране у Чајетини су обележили и корисници Дневног боравка „Зрачак“ као и деца на програму „Чиготица“ у Чиготи.

Иначе, циљ обележавања овог дана јесте информисање најшире популације о важности здраве исхране и правилних прехранбених навика, као и формирање исправних ставова, посебно код младих и код деце.

Мирјана Ранковић
Луковић

Рујанске дербенције на опасним местима

Први део записа о рујанским дербенцијама одломак је из књиге „Становништво Рујна према турским дефтерима 1476.-1604.” аутора Данила Станојевића, која је управо представљена у Чајетини

После пада српске државе под турску власт 1459. године, Турци су у прво време своје владавине задржали стара имена жупа и претварали их у нахије, кадилуке и вилајете. Заузети простор српске деспотовине Турци су претворили у Смедеревски санџак и поделили га на четири области-кадилука: Браничево, Ресава, Смедерево и Брвеник. Смедеревски санџак обухватао је пределе које су се граничили с турским поседима у Рашкој, с Босанском краљевином и Мачвом. Седиште Брвеничког кадилука био је град Брвеник на ушћу реке Брвенице у Ибар. Ужице са околним жупама Рујно, Лужница и Црна Гора ушло је у састав Брвеничког кадилука. Неколико деценија касније, а пре 1516. године, долази до издвајања из Брвеничког кадилука и формирају се Ужички и Руднички кадилуци.

Кадилуци су дељећи на нахије и представљали су управно-судске јединице, док су нахије биле само територијална, ретко управна подручја. У саставу Ужичког кадилука налазиле се нахије Ужице, Рујно и Ваљево. Средином 16. века нахија Ваљево издвојена је у засебни кадилук (округ). Да би могли управљати новоосвојеним областима Турци су вршили пописе становништва и имовине (познатији као катастарски пописи-дефтери) како би ефикасније убирали порезе и друге феудалне дажбине.

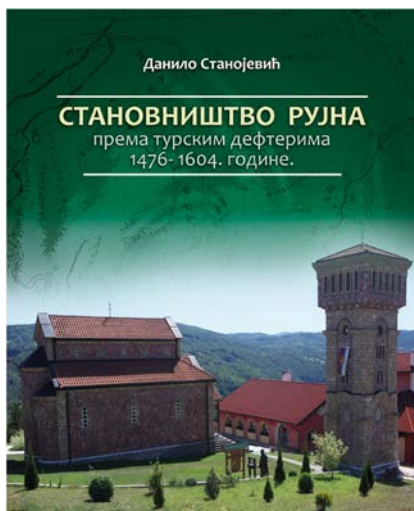
Први сачувани турски попис-дефтер на подручју Србије је из 1476./1478. године. Пописи су вршени по наредби султана, а српско становништво је имало статус раје. Припадници ове друштвене групе били су везани за земљу (хасови, зеамети, тимари и вакуфска добра) и испуњавали све турским законом предвиђене обавезе према својим феудалним господарима (тимарницима, спахијама) и према султану и османској држави. Положај раје био је најнеповољнији у односу на друге категорије становништва.

Поред зависног рајинског становништва, ови пописи бележе влашко-сточарско становништво које је у време наступања Турака задржало своју организацију са изграђеном војном и грађанском хијерархијом, већу личну слободу као и могућност кретања-сеоба. Турци су ове скупине влаха-сточара због својих освајачких интереса прихватили у свој феудални систем, колективно са својим традиционалним уређењем, својим старешинама и самоуправом, која датира из времена пре освајања ових простора.

Једна изузетно важна служба у османском систему власти у нашим земљама, успостављена после пада српске државе 1459. године, била је дербенџиска служба. Дербенџије (назив долази од персијске речи дербенд што значи кланац, клисура, теснац) су биле задужене да се старају о одржавању и безбедности путева, били су стражари

на опасним местима, кланцима и горским теснацима, а регрутовани су из домаћег хришћанског становништва. За ту службу имали су за половину умањене порезе и друге феудална глобе. Подаци о томе када је које село постало дербенд обично недостају.

У другој половини 15. века на подручју нахије Рујно живело је искључиво српско становништво. Преко 90 одсто становништва имало је влашко-сточарски статус. Поред влашког становништва појављује се један мали број породица који су уписивани као „ратаји” који су били зависни сељаци у служби влашких кнезова и њихових примућура. У периоду између 1476. и 1528. године текао је процес прелажења влаха на земљорадњу, као и процес унутрашњег раслојавања. Један број влашких села и становника у Рујну пре 1525. године добио је дербенџиски статус.

Ова појава се интензивно јавља пре 1525. године и према томе највећи број доле наведених села преведен је из влашког статуса. Према пописима Смедеревског санџака у периоду 1525.-1572. године, дербенџиски статус имали су: Љубиш, Катунница (данашње Гостиље), Сирогојно, Трнавица (Трнава), Рожанско, Јагодина (заселак Рожанства или Алин Потока?), Прођица (засек Голова), Доњи и Горњи Коњевићи (Никојевићи), Горња и Доња Раван (Равни), Колишево, Северово, Чочањ-Чочина (могуће да су то скржутске Вране?), Горња и Доња Грабовица (данашње Голово и Мушвете), Горња и Доња Биоска (Биоска), Врујци (Врутци), Горњи и Доњи Ашаник (данас овај засеок Шаник припада Солотуши), Стрмац, Дуги До и Коњска Рика (данашња Кремна) и Доброводица (Стубло). Горе наведена села имала су дербенџиски статус у наведеном периоду, осим Северова и Јагодине који су овај статус напустили или изгубили између 1528 и 1540. године. Врутци се јављају као дербенџиско

село око 1560. а Доброводица (Стубло) 1572. године. Становници Доброводица (други назив Дубрава) према овом попису чували су „дербенд Дубраву”. Вероватно је неки путни правац, који је нишао од манастира Дубрава који је у атару села Стубло, преко Доброселице излазио на Царево поље? За становнике с Врутака није наведен назив дербенда кога чувају, већ само да су дербенџиско село.

Обавезе дербенџија састојале су се у чувању опасних кланаца и горских теснаца на задатим деоницама, обезбеђењу трговинских каравана, као и имовине и личности пролазних путника. Ако настане било каква штета на имовини путника или убиство, одговарали су „својом главом и имовином”. Поред основне обавезе, дербенџије су имале обавезу да проширују и чисте тешка и каменита места, поправљају једине увале кроз које се тешко пролазило, секу дрвеће поред пута, дају наизменично страже на мостовима и видљивим местима где су ударили у бубањ када је безбедан пролаз.

О томе сведоче путописци који су пролазили у 16. веку овим подручјем. А. Варнички о дербенџијама пише: „Обично 20 до 30 наоружаних људи стоје у овим кланцима, наизменично распоређени на местима која могу да буду „бусије” за одметнике и разбојнике, обавештавају путнике лупајући у бубањ да је пролаз и пут безбедан”.

Поред ових обавеза свако село је било обавезно да држи најмање два коња за потребе мензулане-поште. Дербенџије су биле наоружане лаким наоружањем; коплем, буздованом, стрелама, сабљом, а касније и пушком, службу су вршили на смену даноноћно. Ова служба је била наследна, није се могла једноставно напустити. За ову службу становници ових села имали су велике пореске олакшице и своју сеоску самоуправу. Сами су бирали сеоске старешине-примућуре, мада је и ова служба била наследна. И поред тога што су пореске и спахијске обавезе знатно биле мање у односу на рајинско становништво, њихова служба није нимало била лагодна, обзиром на тешкоће у вршењу службе и одговорности које су на себе ти становници преузели. Међутим, услед мање зависности од тимарника-спахија и саме турске власти, читаво насеља прихватила су одговорност дербенџиске службе и највероватније се трудила да тај статус за више генерација задрже.

Значај ове службе био је у томе што је везивала становништво за насеља у близини путева, тако да су се у свако доба дана могле по потреби вршити смене стражи или тражити појачање ако безбедност у њиховом дербенду буде угрожена. Претпоставља се да су ова рујанска села током 17. века имала поменути статус, али о томе за сада нема писаних извора.

Данило Станојевић

(Наставак у следећем броју)

Сточни сајам у Кривој Реци с највећим бројем учесника

Млекарство се више исплати од тога, поручују из газдинства Ратка Жунића, награђеног за најбољу јуницу

Изложбено-продајни сточни сајам одржан је четврти пут у Кривој Реци уз највећи број учесника до сада. Већину награда освојили су пољопривредници управо из Криве Реке, који су били и најбројнији учесници.

Лепо време и нерадни дан за празник Крстовдан омогућили су да четврти изложбено продајни сточни сајам у Кривој Реци буде посећен. У такмичарском делу представило се више од 20 излагача а о најбољима је одлучивао трочлани стручни жири који су чинили проф. Видоје Петровић из Пољопривредне школе у Пожеги, Небојша Ђурић и Дејан Станковић из Пољопривредне саветодавне стручне службе Ужице.

Признање за најбољу јуницу добило је газдинство Ратка Жунића, које је освојило и друго место за најбољу краву. Из овог криворечког домаћинства, које има око 130 грла говеда, поручују да се млекарство више исплати од тога.

„Још су се деда и прадеда бавили кривама, сад смо ми наставили. Бавимо се производњом млека и товимо бикове, а млеко се више исплати. Предајемо млеко млекарима из Лаза-

Александар Жунић

ревца, а бикове продајемо кланици „Јанковић“ из Рожанства. Битно је да се овакве манифестације одржавају како би се разменила мишљења и добили савети. Производња мора да се осавремени ако мислимо да настави-мо да се ради. Труда и рада је потребно много. Укључени смо сви у кући, отац, мајка, брат, чича, баба, деда и ја. Да се не исплати, не бисмо ово радили“, каже млади Александар Жунић.

Награде за краву и јуницу добио је и Никита Аксентијевић, док је треће место са јуницом освојио Милован Бакковић. Према оцени жирија, најбољу краву довео је Иван Ивановић из Криве Реке, који у свом домаћинству има 25 крава, а укупно 60 говеда и бави се производњом млека и товом.

Иван Ивановић

„Млеко предајемо ПК „Златибор“, искрено нисам задовољан, али није ни лоше како је код осталих. Месо иде кланици „Бојовић“, и одавде је месо сигурно квалитетно, а за даље од Криве Реке не знам. Награда ће нам помоћи као подстицај. Сигурно ће значити да се настави и убудуће, мало опширније, боље, веће. Да Крива Река заживи, да мало више младих остане на селу, пошто је сада

поприлично танка ситуација“, каже Иван Ивановић.

Освајачи првих места у конкуренцији оваца добили су као награду и по једно приплодно грло у одговарајућој раси. Прво место за расу „илд франс“ добио је Марко Марић из

Марко Марић

Мачката, вишеструки учесник сајма који каже да му награда значи као подстицај за наставак бављења овчарством:

„Ако причамо и поредимо параметре данашњице са неким златним временима осамдесетих година, ми смо далеко од онога што је тада на Златибору било. Имамо потенцијал за много више оваца. Овчарство и козарство, а Министарство пољопривреде инистира на томе, јесте перспектива овог краја. Млечно говедарство је одрживо у Кривој Реци, и можда у пар села са бољом земљом и земљишном структуром, али у принципу инструкције иду у правцу да би требало у нашем поднебљу бавити се овим што радим ја и моје колеге, а то је овчарство и козарство“.

У конкуренцији расе „виртемберг“ није било пријављених узгајивача, па је приплодно грло ове расе уручено

газдинству Ратомирке Дидановић које је пролетос претрпело штету од вука. Најбољу колекцију оваца сјеничке расе имало је газдинство Милоша Вирића из Криве Реке.

„Нисам досад био награђиван, и нисам држао сјеничке овце. Има већ две, три године како их држим и пуно сам задовољан што сам освојио прву награду. Продужићу и даље са оваквим излагањем“, каже Љубиша Вирић.

Овогодишњи сајам организовали су „Еко аграр“, општина Чајетина, Пољопривредна саветодавна стручна служба Ужице и Удружење „Златиборски млекарима“, а спонзори су били

Љубиша Вирић

„Житомлин“, „100 посто“, „Храна продукт“, „Дехеус“, док је грла донирала фирма „Агро селект“ из Новог Сада.

Поред освајача првих места који су добијали 480, 320 или 200 килограма концентрата, сви учесници су награђени са по 100 килограма сточне хране. Поред изложеног дела, на сајму у Кривој Реци направљено је и неколико договора о купопродаји стоке, па је ово место бар делимично добило стари сјај веома успешне сточне пијаце.

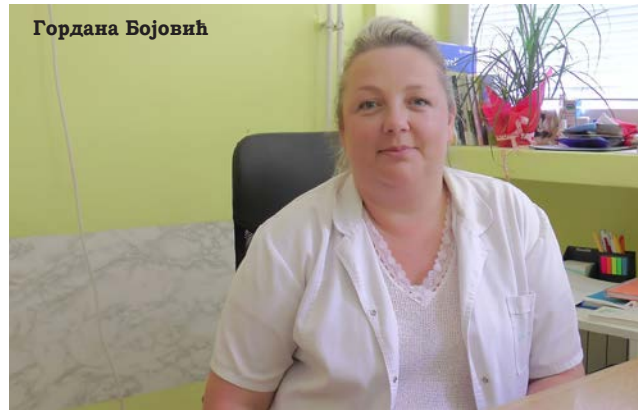
Вакцине против грипа стигле у Дом здравља

Вакцине против сезонског грипа стигле су у Дом здравља у Чајетини. Стигло је 600 доза вакцина што је и просек који се узима сваке године, а са вакцинацијом се кренуло од 15. октобра.

Почетак јесени је уједно и почетак борбе против грипа и разних типова овог вируса. Један од одбрамбених механизма јесте и имунизација која се врши сваке године у октобру. Да би се стекао имунитет потребно је око две до три недеље након вакцинације, а трајање имунитета је од шест до девет месеци. Због тога се вакцинација врши само једном годишње.

„У Дом здравља у Чајетини стигло је 600 доза вакцина. Да подсетимо да вакцину против грипа могу добити сви грађани који болују од кардиоваскуларних и бубрежних болести. Посебан акценат стављамо на пацијенте који болују од дија-

бетеса, имунокомпромитоване особе, односно сви који болују од било које болести која смањује имунитет и труднице. Вакцинација се препоручује запосленима у здравственим установама,

Гордана Бојовић

у установама социјалне заштите, запосленима у геронтолошким центрима и било која особа која сматра да је у неком ризику и долази често у контакт са другим људима“, каже др Гор-

дана Бојовић, начелница опште медицине Дома здравља у Чајетини.

Имунизација је обавезна за људе који болују од хроничних болести и који су старији од 65

ција за коју се препоручује само држање хладних облога. Вакцину не смеју примити пацијенти који су алергични на јаја или било коју другу компоненту вакцине. Још једна од реакције је да се могу добити благи симптоми грипа типа благе језе, дрхтавице, значи мања клиничка слика грипа“, додаје др Бојовић.

Ових дана у нашем окружењу број оболелих од стомачних вируса се смањило и постају актуелни респираторни вируси. Према речима наше саговорнице, треба појачати витаминску исхрану и прилагодити гардеробу временским приликама, а грађанима који нису у обавези и сматрају да не треба да се вакцинишу предлог докторке Бојовић је да појачају унос воћа и поврћа, што више времена проводе у природи, проветравају своје домове и по могућству избегавају места где борави доста људи.

З. В.

Златибор на „фестивалу фестивала“ у Милану

Свечаним отварањем у петак увече 25. октобра и Генералном скупштином у суботу у Милану је почео 37. фестивал Федерације међународног филма и телевизије са тематиком спорта (ФИЦТС). Реч је, заправо, о „фестивалу фестивала“ на који 16 смотри са свих пет континента шаљу најбоље филмове. Учлањено је 120 земаља са преко 10.000 чланова. Организација тесно сарађује са Међународним олимпијским комитетом, као и са спортским и политичким организацијама Милана и региона Ломбардије.

Председник ФИЦТС професор Франко Аскани поднео је извештај о једногодишњој активности између две скупштине. Добио је поверење за нови мандат, а такође је изабрано и неколико сталних комисија.

Током скупштине приказано је више кратких, промотивних филмова о градовима широм света који организују фестивале са темом спортског документарног филма. Последњи је приказан филм о Златибору, туристичком центру који се подичио новим Културним центром уз лепо илустровану причу о 126 година туризма. Николај Параховник, један од директора фестивала, је кратку поздравну реч завршио констатацијом да је „Златибор д бест“, док је Владимир Станковић, председник овогодишњег жирија, у дужем излагању објаснио члановима скупштине да је Златибор идеално место за комбинацију одмора, разних активности и здравственог туризма.

Председник ФИЦТС Франко Аскани уручио је представницима Златибора „Манифест о култури и спорту“ у коме се у 10 тачака

наводе везе између ове две области људске активности. Завршна реченица документа гласи: „Спорт је глобални инструмент у служби човечанства“.

Током шест дана фестивала, до 30. октобра, овде је приказано више од 200 филмова, међу којима и неколико са златиборског фестивала. У суботу су на програму били „Златни момци из 1970“ и документарца о Сретену Дамјановићу, у недељу „Швабо из Сарајева“, у понедељак филм о „женском лицу спорта у Зрењанину“ и остварење „Отворених очију“, као и филм о тријумфу кошаркаша Босне у Купу шампиона 1979. у Греноблу. У уторак увече приказан је победник фестивала на Златибору, прича о првом финалу Црвене звезде у Купу УЕФА 1979. године.

З. В.

Ужичка црнохуморна представа у чајетинском Дому културе

О куповини бебе говори комад „Опет плаче, ал' сад од среће" чије је прво извођење ван матичног ужичког позоришта било у Чајетини

Захваљујући дугогодишњој сарадњи са Спортским центром из Чајетине, Народно позориште из Ужица је за своје прво гостовање ван матичног позоришта са представом „Опет плаче, ал' сад од среће" изабрало управо Чајетину.

Ова црнохуморна представа, коју је жанровски помало тешко и одредити, рађена је према тексту Новице Савића, у режији Ивана Клеменца, а први пут је у

гостовања у Дому културе рекла да на самом старту публици ова представа неће личити на комедију, али ће их начин на који актери буду представљали своје приче навести на смех.

„Овога пута тема је веома болна, а то је како узети бебу ако је ја немам, ако не могу да је родим“, каже Љиљана Матић.

Куповина бебе само је један од проблема из свакодневице о којем се говори на комичан, али

и чисте комедије, то је у ствари текст наших нарави“, каже Слободан Љубичић.

„Публика је мало у гарду, а и ја сам такав био док сам читао текст. Али када се окренемо иза себе и погледамо само минут телевизију и неку вест, схватамо да то више није ни наш менталитет него глобални свет“, тврди Хаџи Немања Јовановић.

„То како је писац писао текст има мало и једну специфичност

тора да исприча своју причу. Они су то учинили убедљиво. Ма како несхватљиве цивилизованом свету и нормалном људском уму, ове приче се прихватају све лакше како који минут представе пролази, баш онако како је прихваћено, на пример, приказивање (и гледање) ријалити шоуа или сензационалистички прикази вести у жутој штампи, бомбастични наслови, „искачуће“ интернет рекламе, црне хронике којима као да нема краја.

Ужицу изведена почетком марта. Од стране ужичке публике је врло добро прихваћена, а потврду тога очекује на гостовањима која предстоје.

Каква је представа „Опет плаче, ал' сад од среће“ коју се одлучио да режира Иван Клеменц са ансамблом ужичког Народног позоришта? Главни организатор, Љиљана Матић, је приликом

и по мало морбидан начин. Како текст, своје ликове и саму представу објашњавају глумци?

„Много смо разговарали о томе у ком ће правцу ова представа кренути и што се лакше и опуштеније игра комика је већа, а уствари апсурд је већи и долази до изражаја“, рекла је Биљана Здравковић.

„Негде између црне комедије

која носи дозу парадокса. То је нешто што ја вама не могу ни да испричам, то морате да видите, доживите и онда да схватите“, додаје Драгана Врађанац.

Захваљујући врсној глуми Биљане Здравковић, Слободана Љубичића, Хаџи Немање Јовановића, Драгане Врађанац и Момчила Мурића сваки од ликова имао је довољно времена и прос-

И на апсурде се човек навикне, казује комедија „Опет плаче, ал' сад од среће“ коју свакако треба погледати, јер ће нас преко доброг смеха натерати да се бар мрву више замислимо над собом, својим мислима и поступцима. А можда да нешто и исправимо. На боље, наравно.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

На сајму књига представљено издаваштво чајетинске библиотеке

Крај октобра је, по традицији, посвећен књизи у нашем главном граду. У њему је ове године одржан 64. Међународни београдски сајам књига. То је догађај од посебног културног значаја на коме се представља ново у литератури и издаваштву, не само у Србији већ и у свету.

На овогодишњем београдском сајму књига, као и претходних година, у оквиру ужичког издаваштва представљено је и издаваштво чајетинске библиотеке „Љубиша Р.Ђенић“. Овом приликом директорка библиотеке Снежана Ђенић говорила је о књизи „Српске теме“ Обрада Јовановића, док је публициста Зоран Жеравчић представио књигу „Бунт и снови Андрије Лојанице“ која је изашла у заједничком издању Удружења „Колектив Ужице“ и библиотеке „Љубиша Р.Ђенић“.

З. В.

Представљена књига „Укуси Златибора“

Представљање публикације „Укуси Златибора – гастрономско наслеђе“ одржано је у библиотеци „Љубиша Р. Ђењић“ у Чајетини.

Књига „Укуси Златибора“ представља преглед познатих гастрономских одлика златиборског краја као дела културног наслеђа. Истраживач Завода за проучавање културног развитка Дејан Загорац у својим радовима испитује однос екологије, културе и гастрономије, а за књигу „Укуси Златибора“ посетио је произвођаче кајмака, сира, пршуте, комплет лепиња, ракије...

„Трудио сам се да направим публикацију која је занимљива за широко читаство, али уједно може да буде основ за даља истраживања и да се некако редефинише туризам на Златибору. Да то не буде туризам палачинки и фаст фудова, апартмана, већ да мотивишем људе да зађу у скривене кутке ове прелепе планине и да ту нађу и оне заборављене укусе, заборављене приче и легенде. На тај начин, ако се такав туризам развија, онда ће ти про-

извођачи да јачају и то ће бити корисно за локално становништво“, каже аутор Дејан Загорац, поред кога је књигу текстовима допунила група сарадника.

Песник Љубивоје Ршумовић дочарао је укусе завичаја којих се сећа из најранијег детињства указујући на вишезначност појма укус. Еколог Гордана Брун нагласила је концепт очувања животне средине кроз златиборску храну која је у складу са природом. Међу ауторима су и Боса Росић, Саша Дрндаревић, Тијана Савић, Биљана Ђорђевић,

а директорка библиотеке Снежана Ђењић навела је неке од гурманлука који су се користили за трпезом сердара Јована Мићића.

Ово дело са квалитетним фотографијама је наставак трилогије којој су претходиле публикације „Укуси Ђердапа“ и „Укуси Старе планине“ у издању Завода за проучавање културног развитка, уз подршку Министарства културе и информисања, а прате је истраживања „Гастрономска мапа Србије“ и књига „Гастрономски водич кроз градове и општине Србије“.

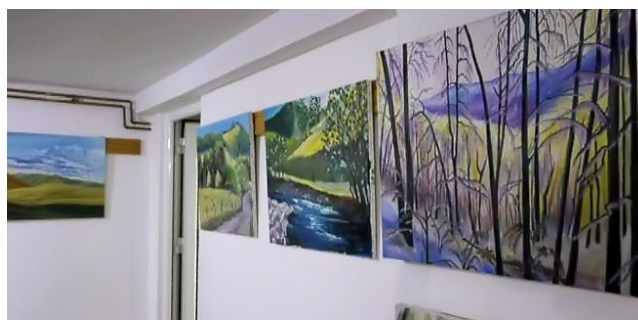
З. В.

Феномен трајања ликовне колоније Трнава

Изложба слика са 27. колоније у Трнави отворена у чајетинском Дому културе

Изложба слика „Трнава Владимир Митровић“, у организацији Спортског центра Чајетина, отворена је 17. октобра у Дому културе у Чајетини. Посетиоци изложбе могли су уживати у изложеним делима насталим на 27. колонији у Трнави На којој су своје умеће имали прилику да покажу сликари из разних крајева наше земље: Томо и Снежана Поповић из Београда, Александар Тодић из Новог Сада, Јован Пушкар из Чачка, Ана Гачић из Бајине Баште, Данијела Миловановић из Пожаревца, Љуба Митровић из Трнаве и сликарке из Чајетине: Андријана Ђењић, Андријана Андријашевић и Биљана Лазаревић.

„Десет уметника је ове године налазило инспирацију у прелепим пределима овог златиборског села где су и настала ова уметничка дела. Поред спорта и забаве, уметност, а посебно сликарство, један је од универ-

залних језика међу различитим генерацијама, културама, различитим људима. Неко ко годинама прати развој ове колоније и њене учеснике је наша колегиња из Спортског центра, књижевница Мирјана Ранковић Луковић, која је и аутор текста на овогодишњем каталогу“, рекла је у име организатора, Спортског центра Чајетина, Горица Станић.

У свом предговору за каталог Мирјана Ранковић Луковић покушала је да објасни феномен трајања једне културне манифестације која се не дешава у великом граду и није смештена у ту-

ристички центар, већ бивствује на маргини, у малом златиборском селу. Она је нагласила да је за трајање са циљем, сврхом, резултатима, потребно улагање себе самог, својих идеја, снаге, храбрости и ентузијазма, посебно у тренуцима када не иде све глатко.

„Свих 27 година трајања колонија је окупљала уметнике који нису имали предрасуде што ће боравити у малој сеоској средини, а долазили су сликари потврђеног реномеа, светски путници, академског образовања и сви одреда бивали опчињени амбијентом, сами се поно-

во позивајући на ово сликарско окупљање. А како и не би? Домаћинство сликара Владимира Митровића је идилично, са јединственим духом тоглог, породичног дома где се љубав удише као ваздух“, рекла је књижевница. „Због свега набројаног, колонија у Трнави живи и траје чак и након што се њен домаћин отиснуо за својим птицама у небо. А трајање је посебна категорија!“

Преко три стотине уметника из земље и иностранства било је угошћено у Ликовној колонији Трнава. У њиховим делима овековечени су предели златиборског краја који у себи чувају љубав према природи, животу и свету, топлини породичног окрића. Због тога се та уметничка дела и налазе у многобројним колекцијама љубитеља сликарства широм земљине кугле. Због тога колонија у Трнави живи већ 27 лепих, плодноних година.

З. В.

На Првенству Балкана три медаље за планинаре „Торника“

Чланови ПК „Торник“ освојили су три медаље на Првенству Балкана у планинарској оријентацији, одржаном на Игману (БиХ). Репрезентација Србије освојила је прво место, испред Македоније и Словеније.

Сребро је припало пионирки Александри Ружић, јуниорка Тијана Ђировић освојила је бронзу (у овој конкуренцији наступила је и Нађа Радибратовић), а исто одличје припало је Петру Весовићу у категорији ветерана.

– Настављамо лепу традицију да смо укључени у државну репрезентацију. Имали смо четири представника, а услови на Игману су били неопходни за ово такмичење. Ово је свакако велики

успех за нас и трудићемо се да и даље оправдамо поверење селектора – каже председник клуба Петар Весовић, додајући да ће у завршници Лиге Србије у планинарској оријентацији акценат бити пре свега на млађим категоријама: – Очекује се да одбранимо јуниорске титуле, иако је ове године јача конкуренција, мало заостајемо за водећима. Имамо добре резултате у пионирској и ветеранској конкуренцији, у сениорској смо мање били заступљени, па ће и резултат бити скромнији. Тежимо томе да у укупном пласману будемо међу прве три екипе. Предстоје нам и едукативне радионице, за маркирање стаза и курс за младе спортисте у Овчар Бањи.

Клуб је од планинарских акција ове године имао неколико успешно реализованих похода у окружењу. – Ове године смо, осим локалних акција (Градина, Чукер, Виогор, Торник), имали три лепе акције. Ишли смо на Ртањ, затим на Комове где је освојен Васојевића Ком, и на Маглић, највиши врх БиХ. Када смо обновили клуб поставили смо три правца деловања: такмичарски, затим организоване шетње и освајање врхова до 3.000 метара и маркирање стаза. Имамо лиценциране водиче који могу водити такве акције. План је дугорочни да одемо на Елбрус или Килиманџаро. Остао нам је неостварен поход на Рилу, највиши врх Балкана, то очекујемо за наредну годину, акција је већ разрађена. Ту ће нам помоћи и Александар Тијанић, закупац планинарског дома на Кобиљој глави.

ПК „Торник“ недавно је укључен и у акцију маркирања стаза у „Парку природе Златибор“. – Парк природе је расписао тендер за обележавање стаза, ми смо ту као „подизвођачи“ с обзиром да имамо обучене маркиранте. Две стазе су већ завршене. Рок за завршетак је крај августа наредне године. Циљ нам је да имамо комерцијалне стазе за туристе, које би ишле преко Градине, Чукура, Споменика, Црног врха, затим „чајетинска осмица“ - Градина и Обадово брдо и трансверзала Златибора преко Кобиље главе ка Бандери, венацем Торника до Водица даље ка Прерасту и венац Чиготе. Све је још увек у фази израде, тако да не могу прецизно рећи када ће се то завршити. Када је у питању маркирање стаза коначан циљ је да се то ради по важећем правилнику ПСС-а, како би те стазе биле проглашене за стазе у оквиру савеза, где бисмо у догледно време имали и урађену карту. **З.В.**

„Клуб Саламандра“ закупац Планинског дома „Торник“

Удружење грађана „Клуб Саламандра“ закупило је планински објект у близини Торника са намером да омогући јефтинији смештај за све планинаре, скијаше, бициклисте, заљубљенике у природу, као и све љубитеље ове планинске лепотице.

„Овим путем вас позивамо да посетите Планински дом „Торник“ и уживате у лепотама Златибора на другачији начин ван сваке градске гужве и буке која је данас постала саставни део нашег живљења. Околина и предели око дома идеална су локација за све заљубљенике у природу. Стога смо у могућности да вам организујемо викенд или вишедневне излете са лиценцираним водичима. Вожња МТБ по обронцима Торника и просторствима Златибора засигурно вас неће оставити равнодушнима.

Дом је аутентичне златиборске градње (Дрвени објект). Смештен је на 1.020 м.н.в, на четири км од центра Златибора на путу за Ски центар „Торник“ у непосредној близини Рибничког језера. Из дома се пружа поглед на гребене Торника, Чиготе, Рибничко језеро и реку Црни Рзав. Капацитет дома је 60 планинара, собе су двокреветне, трокреветне, шестокреветне као и поткровље где се може сместити већи број планинара у истој прос-

Фото: „Клуб Саламандра“

торији. Дом поседује велики трпезаријски простор у коме се налази камин за грејање. Кухиња дома располаже са основним прибором за ручавање. Дом има два туша у заједничком купатилу и неколико одвојених тоалета. Постоји могућност организовања кетеринга за групе, као и индивидуална исхрана. Уколико не поседујете сопствени превоз у могућности смо да вам обезбедимо превоз до објекта са жељене локације комби возилима 8+1, као и превоз до жељених туристичких дестинација у околини Златибора“, истичу у „Клубу Саламандра“.

Чајетинци најуспешнији на регионалној „Жогарији“

Чајетинска екипа „ОШ Димитрије Туцовић“ освојила је победнички пехар на међународном такмичењу „Жогарија“, одржаном у Београду. Такмичење је окупило осам екипа из региона, тј. две из Србије и по једну из Словеније, Хрватске, БиХ, Северне Македоније и Црне Горе.

Екипу су чинили: Стефан Токовић, Срђан Марјановић, Јана Ђуровић, Огњен Арсић, Матија Грујичић, Ђорђе Грујовић, Лука Кутлеша, Сара Бућић, Драгана Бућић, Новак Ђуровић, Лука Ђалдовић, Теодора Ковачевић и Андреј Чантрић.

Чајетинци су били најуспешнији у две од четири игре (мали фудбал и игре спретности), у квизу знања све екипе освојиле су максималан број бодова, а одржана је и игра за наставнике.

Подсећамо, Чајетинци су најпре славили на домаћем терену, у септембру, после чега су победили и на републичкој приредби на Копаонику. Екипа је у Београд путовала са члановима Спортског савеза Чајетине. Такмичење је одржано у „ОШ Живојин Мишић“.

Четврто место у лиги за шахисте „Чиготе“

Шахисти „Чиготе“ заузели су четврто место у коначном пласману Лиге Централне Србије група Запад. Овај резултат представља корак напред у односу на претходну сезону, када су били петопласирани. У завршној рунди „Чигота“ је успела да победи Врњачку Бању и да ремизира са Трстеником, два екипа која су се нашле испред њих, али су зато неочекивано поражени у дуелу са екипом „Чарапана“ што их је, према речима председника клуба, коштало борбе за сам врх табеле.

– Екипа коју смо имали ове сезоне је свакако била кандидат за освајање првог места, али лоше смо почели... У првом колу смо, услед сплета несрећних околности, узели само један бод од „Златара“. Након тога је уследио пораз од „Бајине Баште“. До краја првог дела уследиле су три убедљиве победе (ФАП 5.5:2.5; Сјеница 5.5:2.5 и ФОШК 6:2). У

други део лиге смо ушли као трећи, са реалним изгледима за прво место. Лош почетак против „Чарапана“ нам је убио сваку наду. Након тога су се ствари одвијале онако како смо и претпостављали да ће бити: „Бајина Башта“ је играла нерешено са „Гочем“ из Врњачке Бање, а ми смо „Гоч“ победили тако да бисмо,

да није било кикса против „Чарапана“, играли са „Бајином Баштом“ плеј-оф за прво место. Уследили су ремији са „Сланушом“ и Трстеником и убедљива победа над „Крушевцом“. У сваком случају, Башта је заслужено

прва. Дуго година је играла Другу лигу у истом саставу и то су играчи који су и по рејтингу и по титулама супериорни у односу на играче свих осталих екипа – каже први човек клуба Теодор Ђенић, који је у другом делу, уз Душка Доловића и Миланка Лазовића, био непоражен на својим таблама.

Он додаје да је остварени резултат одличан, с обзиром на то да клуб има један од скромнијих буџета у лиги. За следећу сезону најављују се одређена појачања, тако да ни пласман у виши ранг неће бити немогућ за остварити. Такође, позива све привреднике из општине да клубу пруже подршку како би се коначно успело у намери да се оформи школа шаха. Према његовим речима, Чајетина има доста талентоване деце и врхунске наставнике шаха, па би било штета да таленти пропадну због недостатка средстава.

Клуб малог фудбала дебитовао у такмичењима

Новоформирани члан спортске породице општине Чајетина, КМФ „Златибор“, успешно је дебитовао у такмичарским утакмицама, победивши у другом колу Купа Западне Србије екипу МБ „Наменска“ Лучани после пенала са 3:2. У регуларном делу утакмице резултат је био 2:2. Гости су водили 2:0, Шуњић је донео изједначење са два гола, а у пенал серији за домаће су погађали Шуњић, Костадиновић и Филиповић.

На старту првенства (Регионална

лига Запад) убедљиво су поражени на гостовању у Пријепољу са 5:1 (Шуњић постигао једини гол), али су истом мером узвратили против Сјенице на свом терену (6:2). Три гола постигао је Филиповић, док су се по једном у стрелце уписали Марко Костадиновић, Александар Драговић и Жељко Костадиновић.

Судећи према премијерним мечевима, нови клуб ће заинтересовати љубитеље овог спорта у општини, с обзиром да су до сада имали сасвим задовољавајућу посету.

Атлетичари Чајетине успешни и у Пожаревцу

На 56. издању уличних трка „Гран при“ у Пожаревцу наступило је седморо такмичара АК „Чајетина“, узраста од четвртог до шестог разреда, а скоро сви су учествовали на деоницама од 600 метара.

Најбољи пласман остварио је Димитрије Љубичић, који је био четвртопласирани, Иван Луковић, који је трчао 400 метара, заузео је пето место, Тамара Сокић била је 12., Јована Сокић 14., Кристина Спасенић и дебитанткиња Јана Марић заузеле су 16. место, а дебитантски наступ забележила је и Марина Жунић.

Промотер такмичења била је Вера Николић, некадашња европска првакиња и светска рекордерка на 800 метара.

Кадеткиње ОК „Златибор“ преокретом до прве победе

Кадеткиње ОК „Златибор“ победиле су на старту нове сезоне екипу „Трендтекс“ из Пријепоља на свом паркету са 3:1 (24:26, 25:22, 25:16, 25:15).

Домаћи тим је боље почео меч, користивши грешке противница у пријему сервиса и у организацији напада, али су гошће успеле да серијом поена унесу неизвесност у овај сет и по први пут поведу (12:11). До самог краја сета виђена је изједначена борба, „Златибор“ је водио са 22:20, али је нови преокрет тиму из Пријепоља донео укупно три сет лопте. Другу су искористиле и решиле овај период у своју корист на разлику.

„Златибор“ је у другом сету водио 18:12, али су играчице „Трендтекс“ смањиле заостатак на само поен минуса, после чега ипак нису успеле да поново преокрену, тако да је овај сет домаћи састав решио у своју корист. Наредна два сета „Златибор“ је добио релативно убедљиво, иако треба стаћи да су гошће у трећем периоду све до половине сета биле у константном вођству.

ОК „Златибор“: Јана Терзић, Јелена Митровић,

Лана Нешић, Горица Браловић, Валентина Луковић, Милица Петронијевић, Николина Павловић, Наталија Божовић, Магдалена Мићић, Исидора Тошић, Лена Гавовић, Наталија Брашанац, Марта Раденовић, Катарина Митровић. Тренер: Станко Брашанац

ОК „Трендтекс“ Пријепоље: Азра Хаџиавдић, Ерна Рондић, Ива Нисић, Тамара Голубовић, Сара Мезилцић, Тамара Лазовић, Јована Цвијовић, Тара Аличковић, Ајса Кукуљца, Инес Кратовић, Анастасија Сокић, Софија Словић, Теодора Брзаковић, Азра Хурић. Тренер: Денијал Мезилцић

Најбољи првенствени старт кошаркаша „Златибора“

Три победе у исто толико утакмица, у сва три дуела постигли су преко 100 поена

Кошаркаши „Златибора“ нову сезону Кошаркашке лиге Србије су почели са три победе у исто толико утакмица. У сва три дуела постигли су преко 100 поена, што их је довело до најбољег почетка сезоне од како наступају у најјачем рангу.

Чајетинци су на отварању победили једног од фаворита првенства „Нови Пазар“ са 105:82. Изузетно успешан шут за три поена донео је „Златибору“ тријумф над саставом који је претходне године био другопласирани тим лиге и који наступа у регионалној АБА 2 лиги. Најефикаснији у домаћем тиму био је Стефан Митровић (25), Драгослав Папић је имао 23 поена, уз по пет скокова и асистенција, док се код гостију највише истакао Тарик Брунчевић (20 поена, седам скокова).

Уследила је још убедљивија победа против „Војводине“ у Новом Саду од 120:94. Партија коју је на том мечу пружио Петар Воркапић (21 поен, девет скокова, седам додавања), донела му је звање најкориснијег играча другог кола (индекс 35). У домаћем саставу најефикаснији је био некадашњи играч „Златибора“ Павел Лобарев (26 поена).

Са 105:68 савладан је ваљевски „Металац“, који је претходно имао две узастопне победе у међусобним окршајима са Чајетинцима. „Златибор“ је већ на полувремену те утакмице постигао 66 поена. Најефикаснији у домаћем тиму био је Радомир Маројевић са 18 поена, Јован Стаменић

је постигао 16, колико је имао и Петар Воркапић (уз пет скокова), Миловановић и Марковић су постигли по 10, а Светозар Поповић је остварио чак 15 успешних додавања. Код гостију предњачио је Алекса Степановић са 18 поена, док је Никола Томашевић постигао 12, а Игор Ђуковић 11 поена.

Фудбалери „Чајетине“ поправили форму у првенству

После нешто слабијих резултата на старту нове сезоне Златиборске окружне лиге фудбалери „Чајетине“ су значајно поправили учинак у првенству и пласирали се у „горњи дом“ табеле. После победе над „Првим партизаном“ у веома узбудљивом мечу са 2:1 (Бранко Радовић постигао оба гола), Чајетинци су дошли до две победе на гостовањима. Посебно вредна била је она остварена над „Сечицом“ (2:1, стрелци Божовић и Ђалдовић), док су још убедљивији били против „Бакионице“ (5:2, стрелци: Божовић, Савић, Јечменица и Радовић(2)).

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Пријем у општини за такмичарке „Рујна”

За каратисткиње „Рујна”- које су учествовале на недавно одржаном Светском првенству у Чешкој приређен је пријем у општини Чајетина. Јована Аћимовић, Аница Радибратовић, Николина Тодоровић, Неда Лојаница, Исидора Пајевић, Мирјана Станић и Ања Милосављевић су,

у друштву тренера Слађане Вуловић, биле гости код председника општине, Милана Стаматовића.

У разговору са чланицама Рујна Стаматовић је истакао да је у Чешкој остварен велики успех и да се нада да ће у будућности бити још бољих резултата на међународ-

ној сцени, додавши да ће се општина трудити да за све то пружи адекватну подршку, пре свега у финансијском смислу.

С друге стране, у име клуба, тренер Слађана Вуловић уручила је плакету председнику општине за развој и промоцију карате спорта.

Три медаље за каратисткиње „Рујна” на Светском првенству у Чешкој

У катама у појединачној конкуренцији Јована Аћимовић освојила сребрну, а Николина Тодоровић и Аница Радибратовић бронзане медаље

На Светском првенству у Карловим Варима каратисткиње „Рујна” освојиле су три медаље у катама у појединачној конкуренцији – једну сребрну и две бронзане.

Јована Аћимовић освојила је сребрну медаљу, док је бронза припала Николини Тодоровић. Оне су се за овај резултат избориле у конкуренцији од 15 такмичарки. Бронзана медаља припала је и Аници Радибратовић, која се надметала у конкуренцији 13 такмичарки и успела да поправи свој резултат у односу на претходно учешће на Светском првенству у Мађарској када је била четврта. Ања Милосављевић је у конкуренцији 18 такмичарки завршила такмичење у првом кругу.

– Задовољна сам сребрном медаљом, али увек може боље. Нисам имала трему и то ми је помогло да дођем до овог пласмана. Теже је када има више људи – рекла је Јована Аћимовић, а слично је размишљала и Николина Тодоровић, која ипак признаје да је осећала извесну дозу

треме: – Доста је на то утицала велика гужва у арени, али сам ипак схватила да није најбитније да дођем до медаље и то ми је помогло. Веома сам задовољна овим резултатом.

Ката тим који су чиниле Јована Аћимовић, Николина Тодоровић и Ања Милосављевић није успео да се домогне медаље, док је Радибратовићева наступајући за ката тим Србије са такмичаркама из Пожеге заузела четврто место. – Нисам очекивала медљу, с обзиром да је

била тешка конкуренција. Имала сам трему, чак сам на тренутке и дрхтала, али је све било добро на крају.

Представнице у борбама имале су нешто мање успеха. Исидора Пајевић, Неда Лојаница и Мирјана Станић пласирале су се у завршницу, али нису успеле да се домогну медаља.

– Било је супер. Можда је могло и боље, али задовољна сам с обзиром да сам дебитант – изјавила је Мирјана Станић, једна од три „бор-

башице”. Сличне утиске носи и њена колегиница, Неда Лојаница: – Задовољна сам својим наступом, ипак је то Светско првенство. Веома ми се допао Праг и Карлове Вари. Све је било супер, веома добра забава.

Тренер Слађана Вуловић пред полазак је најавила да „не обећава ништа, али да очекује све”. – Нисмо очекивали толики број такмичара, било је преко 2.700 појединачних наступа. Путовали смо цео дан и ноћ, мало их је трема поколебала, али су се изборили с тим. Каташи су имали веома јаку конкуренцију, а борбаше је мало омело то што су дан раније гледале сениорске борбе и мало су се уплашиле. Али показале су да имају одређени ниво знања, тек им предстоје тешке борбе. У организационом смислу ово првенство представља напредак у односу на претходно. Арена је огромна, деца су морала да имају пратњу, све је на енглеском, три дана такмичења, велика гужва... Ми смо мали клуб, мала средина, надали смо се, али нисмо очекивали све ово.